

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การออกแบบหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเองในฐานะสไตล์ลิสต์
ภายใต้เรื่องราว “ความงาม คือ บาปอันบริสุทธิ์”

DESIGNING A SELF-PROMOTION BOOK AS A STYLIST UNDER THE CONCEPT
“BEAUTY IS A WHITE SIN”

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาศิลปะ ภาควิชาศิลปะ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สมุดสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้ปีการศึกษา 2547 เท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ทะเบียน... 61120
เดือน,ปี 12 ก.ค. 2549
b. 11203866
i.

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การออกแบบหนังสือเพื่อประชาสัมพันธ์ตนเองในฐานะสไตลิสต์
ภายใต้แนวคิด “ความงาม คือ บาปอันบริสุทธิ์”

THE PROJECT OF DESIGNING SELF-PROMOTION BOOK AS A STYLIST
UNDER THE CONCEPT “BEAUTY IS A WHITE SIN”

นางสาวธาวินี จันทนาโกเมษ
Miss THAWINEE CHANTANAKOMES

ภาควิชาศิลปะการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาศิลปะการออกแบบ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... อากัสสร อินทรอักษร วันที่ 24 มีค 48

(อาจารย์อากัสสร อินทรอักษร)

หัวหน้าภาควิชา..... วันที่ 12 มีค 48

(อาจารย์วิศศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หัวข้อศิลปนิพนธ์ การออกแบบหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเองในฐานะสไตลิสต์ ภายใต้เรื่องราว “ความงาม คือ บาปอันบริสุทธิ์”
DESIGNING A SELF-PROMOTION BOOK AS A STYLIST UNDER THE CONCEPT “BEAUTY IS A WHITE SIN”
- ชื่อ นางสาว ธาวิณี จันทนาโกเมษ
- สาขาวิชา นิเทศศิลป์
- ภาควิชา นิเทศศิลป์
- คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
- ปีการศึกษา 2547
- อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์อาภัสสร อินทรอักษร

บทคัดย่อ

โครงการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อออกแบบหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเองในฐานะสไตลิสต์ เกิดจากการที่มีความสนใจในงานด้านแฟชั่นและมุ่งมั่นที่จะทำงานในแขนงนี้ เมื่อมีโอกาสได้ไปฝึกงานที่บริษัทเกรฮาร์ด ช่วงปี2ชั้นปี3 หลังจากนั้นได้รับงานเป็นฟรีแลนซ์ของที่เกรฮาร์ด และที่อื่นๆ มาเรื่อยๆ พบว่าสไตลิสต์ เป็นอาชีพที่น่าสนใจและมีความสำคัญ เพราะเป็นอาชีพที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนของผู้ออกแบบผ่านทางเสื้อผ้าการแต่งตัว สิ่งต่างๆเหล่านี้มีใช้แค่เพื่อความสวยงามเท่านั้น แต่ยังเปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนเรื่องราวความเป็นตัวตนของผู้สวมใส่อีกด้วย ดังนั้นจึงอยากนำความรู้ทางนิเทศศิลป์ที่ได้เรียนเช่น การจัดหน้ากระดาษ การใช้สี รูปทรง การจัดวางต่างๆ รวมไปถึงรูปแบบของ Typography มาประยุกต์กับสิ่งที่ตัวเองสนใจ โดยนำเสนอเป็นรูปแบบของหนังสือสไตลิ่ง ซึ่งต้องคำนึงถึงการแสดงออกต่อเรื่องราวเนื้อความข้างใน มีอารมณ์ และต้องการการรองรับต่ออย่างไร คิดว่ามีความน่าสนใจจึงคิดจัดทำโครงการนี้เพื่อเป็นแนวทางต่อตนเอง และเป็นประโยชน์ในอนาคต

หน้าที่ของสไตลิสต์

หน้าที่ของสไตลิสต์นอกจากจะเป็นผู้ที่เมตขเสื้อผ้าแล้ว ยังทำหน้าที่ควบคุมสไตล์ คุณอนเซ็ปต์ เรื่องราวความเป็นไปของงานแฟชั่น ดังนั้นถ้าเปรียบสไตลิสต์กับการทำหนังสือ สไตลิสต์ก็เปรียบเสมือน Art director ผู้ที่ทำหน้าที่กำกับศิลป์ให้กับงานแฟชั่นนั่นเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้เริ่มขึ้นและจบลงด้วยดี ทั้งหมดนี้เพราะความช่วยเหลืออย่างเต็มที่
โดยปราศจาก คำถามหรือข้อกังขาใดใดจากผู้ร่วมงานทุกคน ขอขอบคุณพระเจ้าที่ประทานบ้านอัน
อบอุ่น และสิ่งวิเศษที่สุดที่ไม่เคยคิดว่าจะได้มีตลอด 4 ปีในมหาวิทยาลัย “ราศิณี ดันดีสุวรรณา”
มิตรภาพของเราเริ่มต้นขึ้นเมื่อ 4 ปีที่แล้วและจะคงอยู่ตลอดไป...

ขอบคุณเพื่อนๆ ผู้ร่วมงานทุกคน ที่ตั้งใจทำงานกันอย่างเต็มที่ แม้ในวันที่ทุกอย่างยังคง
คลุมเครือแต่ไม่มีแม้กระทั่งคำถามหรือความสงสัยอันใดเลย นอกจากภาพทุกคนที่เชื่อมั่น และมันก็
ออกมาดีที่สุดในจริงๆ

ขอบคุณผู้อนุเคราะห์เสื้อผ้า Sretsis และ Adidas ที่ให้โอกาสและเห็นถึงความสำคัญของ
งานอะไรก็ไม่ว่าของเด็กคนหนึ่ง ความใจดีของคุณทำให้เด็กคนนี้มีความสุขเป็นที่สุด

อาจารย์ อภัสสร สำหรับการชี้แนะและให้กำลังใจแบบผู้ตายในฐานะอาจารย์ และ
ขอบคุณสำหรับมิตรภาพและความห่วงใยที่ดีที่สุดในฐานะรุ่นพี่ (ตั้งแต่ชาติปางไหน)

เพื่อนๆ นิเทศศิลป์ทุกคน มิตรภาพและความจริงใจของเพื่อนๆ ทำให้ทุกวันในการมาเรียน
ไม่น่าเบื่อเลย

และที่ขาดไม่ได้ อภิเชษฐ อภิสัมภินวงศ์ น้องชายฝาแฝดและเพื่อนที่เข้าใจกันที่สุด

ราศิณี จันทนาโกเมษ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

เรื่องราวของสไตลิสต์เป็นอาชีพที่น่าสนใจและมีความสำคัญ เพราะเป็นอาชีพที่สามารถแสดงความเป็นตัวตนของผู้ออกแบบผ่านทางเสื้อผ้าการแต่งตัว ด้วยเหตุผลที่มีใช่แค่เพื่อความสวยงามเท่านั้น การแต่งตัวช่วยส่งเสริมบุคลิกภาพของผู้สวมใส่และยังเปรียบเสมือนกระจกที่สะท้อนเรื่องราวความเป็นตัวตนของผู้สวมใส่อีกด้วย

และด้วยความสนใจส่วนตัวที่มีต่ออาชีพสไตลิสต์ ข้าพเจ้าจึงเลือก “การออกแบบหนังสือเพื่อประชาสัมพันธ์ตนเอง” ซึ่งต้องใช้ความรู้ทางศิลปะและองค์ประกอบต่างๆบวกกับเนื้อหาที่น่าสนใจเพื่อให้เป็นหนังสือประชาสัมพันธ์ตนเองที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ซึ่งในระหว่างขั้นตอนการทำหนังสือเล่มนี้ข้าพเจ้าได้พบปัญหามากมายซึ่งทำให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ และยังคงจะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง แต่ข้าพเจ้าคิดว่าสิ่งที่ข้าพเจ้าได้นั้นเป็นประโยชน์ต่อข้าพเจ้าอย่างมาก ในการทำในสิ่งที่ตนเองต้องการเพื่อลองผิดลองถูกซึ่งจะมีค่ากับงานออกแบบงานต่อไปของข้าพเจ้า และหวังจะให้เป็นอย่างนี้ต่อผู้อื่นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญของโครงการ / หน้าที่ของสไตลิสต์ / ความสำคัญของสไตลิสต์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 กลุ่มเป้าหมาย.....	2
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6 ขั้นตอนในการทำงาน.....	2
2. การรวบรวมข้อมูล	
2.1 SELF-PROMOTION.....	3
2.2 หลักเกณฑ์ในการออกแบบหนังสือ.....	7
2.3 จิตวิทยาในการออกแบบ.....	19
3. การวิเคราะห์ข้อมูล / สรุป	
3.1 การวางแนวทางของหนังสือ.....	23
3.2 การแบ่งหมวดหมู่ของหนังสือ.....	23
3.3 การวาง ART DIRECTION ของหนังสือ.....	24
4. ขั้นตอนในการทำงาน	
4.1 แบบเสื้อผ้าที่ใช้สำหรับการถ่ายแฟชั่น.....	26
4.2 สถานที่ในการถ่ายแฟชั่น.....	39
4.3 บรรยากาศในการถ่ายแฟชั่น.....	48
5. ผลงานสำเร็จ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

1. แบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายแฟชั่นเซตที่ 1.....	26
2. แบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายแฟชั่นเซตที่ 2 และ 8.....	36
3. สถานที่ในการถ่ายแฟชั่นเซตที่ 2.....	39
4. บรรยากาศในการถ่ายแฟชั่นเซตที่ 2.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
คำนำ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพประกอบ.....	จ
บทที่	
1. บทนำ	
1.1 ความสำคัญของโครงการ / หน้าที่ของสไตลิสต์ / ความสำคัญของสไตลิสต์.....	1
1.2 วัตถุประสงค์.....	1
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	2
1.4 กลุ่มเป้าหมาย.....	2
1.5 แนวทางการบรรลุเป้าหมาย.....	2
1.6 ขั้นตอนในการทำงาน.....	2
2. การรวบรวมข้อมูล	
2.1 SELF-PROMOTION.....	3
2.2 หลักเกณฑ์ในการออกแบบหนังสือ.....	7
2.3 จิตวิทยาในการออกแบบ.....	19
3. การวิเคราะห์ข้อมูล / สรุป	
3.1 การวางแนวทางของหนังสือ.....	23
3.2 การแบ่งหมวดหมู่ของหนังสือ.....	23
3.3 การวาง ART DIRECTION ของหนังสือ.....	24
4. ขั้นตอนในการทำงาน	
4.1 แบบเสื้อผ้าที่ใช้สำหรับการถ่ายแฟชั่น.....	26
4.2 สถานที่ในการถ่ายแฟชั่น.....	39
4.3 บรรยากาศในการถ่ายแฟชั่น.....	48
5. ผลงานสำเร็จ.....	54
บรรณานุกรม.....	55
ประวัติผู้เขียน.....	56

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

1. แบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายแฟชั่นเซทที่ 1.....	26
2. แบบเสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายแฟชั่นเซทที่ 2 และ 8.....	36
3. สถานที่ในการถ่ายแฟชั่นเซทที่ 2.....	39
4. บรรยากาศในการถ่ายแฟชั่นเซทที่ 2.....	48

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของโครงการ

หน้าที่ของสไตลิสต์

หน้าที่ของสไตลิสต์คือผู้ควบคุมสไตล์ของงานแฟชั่นที่มีความเกี่ยวข้องกับเสื้อผ้าและองค์ประกอบโดยรวมของงานในแต่ละชิ้น ทั้งการวางคอนเซ็ปต์และวางเรื่องราวความเป็นไปของงาน โดยจะต้องคำนึงถึงความสำคัญของสิ่งที่กำลังจะนำเสนอ ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าหรือนางแบบก็ตาม และต้องพรีเซนตี้ออกมาตรงตามความต้องการมากที่สุด เพื่อเชื่อมต่อเรื่องราวไปยังผู้ชม ดังนั้นถ้าเปรียบเทียบสไตลิสต์กับการทำหนังสือ สไตลิสต์ก็เปรียบเสมือน Art director ที่ทำหน้าที่กำกับศิลป์ให้กับงานแฟชั่นนั่นเอง

ความสำคัญของสไตลิสต์

สไตลิสต์คือ ผู้ที่สร้างเรื่องราวและนำเสนอให้เสื้อผ้ารวมทั้งองค์ประกอบทั้งหมดมีความน่าสนใจมากขึ้น เพื่อความลงตัวและสมบูรณ์แบบของงานในแต่ละชิ้น ด้วยสายตาและมุมมองของแฟชั่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อออกแบบนิตยสารเฉพาะทาง
2. เพื่อค้นคว้าและทดลองวิธีการนำเสนอ การออกแบบจัดวางในรูปแบบใหม่
3. เพื่อศึกษาการใช้การออกแบบกราฟฟิกเพื่อการจัดวางหน้ากระดาษให้มีความน่าสนใจ และเพื่อเพิ่มความเข้าใจในเนื้อหา
4. เพื่อศึกษาการออกแบบตัวอักษร การใช้สี รูปทรง และเทคนิคให้เหมาะสมและสัมพันธ์

กับเนื้อหาที่ต้องการนำเสนอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขอบเขตของโครงการ

1. สร้างแนวคิดของหนังสือ
2. ถ่ายภาพแฟชั่นเพื่อนำมาประกอบ
3. ออกแบบรูปเล่ม, การใช้ตัวอักษร, การจัดวางภาพและเนื้อหา
4. หนังสือรวมผลงาน 1 เล่ม ประกอบไปด้วยตัวงานที่มีอยู่เดิม 15% กับตัวงานที่ทำขึ้นมาใหม่อีก 85% (แบ่งเป็นภาพ 75% กราฟฟิก 10%)

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้จัดทำแมกกาซีน, ห้างเสื้อ, รวมไปถึงผู้ที่ต้องการสไตล์ลิสท์ใน Events ต่างๆ เช่น งาน Elle Bangkok fashion week

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

1. รวบรวมข้อมูล
 - ศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับบาปต้นทั้ง 7 ประการ ผ่านทางสื่อที่มีอยู่เช่น ภาพยนตร์ ภาพแฟชั่นที่มีลักษณะใกล้เคียง ภาพงานศิลปะต่างๆ
 - คัดเลือกข้อมูลเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ เพื่อจะนำมาเป็นแนวคิดหลัก
 - ศึกษาข้อมูลของแฟชั่นที่มีลักษณะใกล้เคียงและนำมาเสนอ
 - ศึกษารูปแบบและวิธีในการนำเสนอของนิตยสารที่มีอยู่ทั่วไป
2. วิเคราะห์ข้อมูล / สรุปประเด็นที่จะนำเสนอ / เลือกรูปแบบในการนำเสนอ
3. สรุปขอบเขตของโครงการและลักษณะงานโดยรวม
4. สร้างแนวความคิดโดยรวม
5. ปฏิบัติงานตามแนวทางที่วางไว้
6. ตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่อง

ขั้นตอนในการทำงาน

1. เสนอหัวข้อเพื่อพิจารณา อธิบายแนวความคิดและความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ
2. เสนอข้อมูล สรุปแนวทางปฏิบัติเบื้องต้นโดยรวม / คัดเลือกรูปแบบในการนำเสนอ
3. เสนอแบบร่างครบทุกส่วน / สรุปเนื้อหา
4. เสนองานที่ปฏิบัติเป็นชิ้นงานสำเร็จ พร้อมเอกสารข้อมูลทั้งหมด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การรวบรวมข้อมูล

Self-Promotion

การประชาสัมพันธ์ตนเองของสโตนอลิสต์ (Self-Promotion) คือ การนำเสนอสโตนอลิสต์และเรื่องราวในการออกแบบและจุดเด่นของงาน โดยไม่ได้มุ่งเน้นเพียงเพื่อจะขายเสื้อผ้าเท่านั้น ดังนั้นในการถ่ายภาพแฟชั่นหรือภาพบรรยากาศที่สอดคล้องจึงไม่สามารถนำเสนอจุดเด่นหรือแนวคิดหลักของนักออกแบบได้ชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้ลูกค้าที่มีความต้องการที่จะใช้บริการได้รับรู้และเข้าใจแนวทางในการออกแบบ

แนวความคิดเกี่ยวกับการจัดทำ Self-Promotion

ปัจจุบันการแข่งขันทางธุรกิจมากขึ้น การประชาสัมพันธ์ตนเองจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นมากโดยต้องแสดงออกถึงเอกลักษณ์ ความชำนาญ ความคิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาและทางออกที่แตกต่างเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและน่าสนใจให้กับงานของตนเอง งานออกแบบในลักษณะ Self-Promotion นี้สามารถสร้างชิ้นงานขึ้นได้หลายรูปแบบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันออกไปอันได้แก่

1. เพื่อย้ำเตือนลูกค้าเดิมว่าตนยังทำงานอยู่
2. เพื่อแสวงหาลูกค้าใหม่
3. เพื่อแสดงความชัดเจนในภาพลักษณ์ของตน
4. เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถและความชำนาญเฉพาะด้านของตน

การประชาสัมพันธ์ตนเอง คือ การสื่อสารให้เห็นถึงลักษณะของตนเองผ่านทางผลงานที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. แสดงให้เห็นถึงความทันสมัยไม่ตกยุค

2. จัดตำแหน่งให้ตัวเองอยู่ในที่ที่คนรู้จักและสนใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์ของโรงเรียนเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. แสดงถึงแนวความคิดใหม่ในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวข้อง

สิ่งสำคัญที่จะต้องคำนึงถึงคือ

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้รับข่าวสาร
2. ต้องทราบรายละเอียดของผู้ที่ต้องการ Self-Promotion หรือผู้ส่งสาร
3. กำหนดรูปแบบ (Theme) ที่จะนำมาใช้ในการประชาสัมพันธ์ เช่น คอนเซ็ปต์งานหรือรายละเอียดในการนำเสนอ
4. สื่อที่จะใช้ในการประชาสัมพันธ์ตนเอง เช่น แผ่นพับ ใบประกาศ ไปรษณียบัตร ทำปฏิทิน แจกหรือว่าจัดงานเลี้ยงเปิดตัว ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับว่ามีเป้าหมายแบบไหน เป็นใคร หรือว่าอยากจะเป็นอะไร
5. ควรสร้างความแตกต่างให้เกิดขึ้น

ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์แบบ Self-Promotion

1. ทำให้สโตนัสเป็นที่รู้จักแก่กลุ่มเป้าหมายและลูกค้า เพราะลูกค้าจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าสิ่งที่กำลังนำเสนอมีความเหมาะสมและตรงกับวัตถุประสงค์ตามความต้องการหรือไม่ และลูกค้ายังจะเป็นผู้ที่ดูความเหมาะสมของสินค้าโดยการมองภาพรวม ในขณะที่เราจะเป็นผู้กำหนดรายละเอียดที่อยู่ในงาน
2. การประชาสัมพันธ์ตนเองคือวิธีหนึ่งที่ทำให้เราสามารถติดต่อกับผู้อื่น และทำให้คนทั่วไปได้รู้ว่ามีกิจกรรมแบบผู้ที่มีตัวตนอยู่จริงและมีผลงานลักษณะอย่างไร หากต้องการจะทำธุรกิจกับพวกเขาก็สามารถที่จะทำได้จริง

วิธีการสร้างสรรค์งานในลักษณะ Self-Promotion

การรวบรวมแฟ้มงาน ถือเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดของยุทธศาสตร์ในการโฆษณาตัวเอง นักออกแบบน้อยคนที่จะมีเวลามากพอที่จะไปหาลูกค้าที่สำคัญ ในขณะที่เดียวกันบัณฑิตลูกค้าที่สำคัญก็ไม่มีเวลาที่จะมาพบปะกับเรา วิธีการที่จะนำเสนอผลงานให้ผู้คนได้มีโอกาสพิจารณาไม่ว่าจะเป็นตอนที่ได้พูดคุยหรือไม่ เป็นสิ่งสำคัญ

ที่เหนือกว่าการรายงานอย่างสร้างสรรค์ก็คือ การทำแฟ้มงานให้มีประสิทธิภาพที่สุดและการทำงานให้ผู้ดูงานเข้าใจจุดหมาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งที่ต้องคำนึงถึงเมื่อต้องทำ Self-Promotion

- ผู้ชมคือใคร
- ผู้ชมเหล่านี้ต้องการอะไร
- จะต้องเพิ่มหรือลดอะไรในการนำเสนอครั้งนี้หรือไม่
- แฟ้มงานของเราต้องมีการเพิ่มให้ทันสมัยและแฟ้มงานของเราเหมาะสมที่จะมีการพัฒนาหรือไม่
- แฟ้มงานของเราเหมาะที่จะเสนอตามที่ลูกค้าต้องการหรือไม่
- งานล้ำสมัยเกินไปหรือเปล่า
- ควรจัดให้แฟ้มงานมีความพิเศษแบบใด เช่น จัดวาง เรียบเรียงเรื่องราว

ทำสิ่งที่พิเศษ

ในขณะที่แฟ้มงานเป็นสิ่งสำคัญในการโฆษณาตนเอง สิ่งพิเศษที่จะเป็นสิ่งที่ผู้คนจดจำและพูดถึงคือ ความคิดสร้างสรรค์ หรืออาจจะตอบสนองต่อความต้องการจริงๆก็ได้

Self-Promotion ในฐานะเครื่องมือทางการตลาด

เนื่องจาก Self-Promotion คือ สิ่งที่ต้องทำเพื่อประชาสัมพันธ์ตนเองและให้ลูกค้าเข้าใจในสิ่งที่ต้องการจะสื่อสาร ซึ่งจะครอบคลุมถึงภาพลักษณ์ของผู้ที่ทำการประชาสัมพันธ์ ดังนั้นงาน Self-Promotion จึงเปรียบเสมือนเครื่องมือทางการตลาดของนักออกแบบผู้ที่ต้องการจะนำตนเองเข้าสู่ตลาดในวงการธุรกิจที่เกี่ยวกับการออกแบบได้ทั้งสิ้น

Self-Promotion ที่ประสบความสำเร็จ หรือ Successful visual communication จึงต้องมีลักษณะดังนี้คือ

1. มีความเหมาะสมในด้านความคิดสร้างสรรค์
2. แสดงออกถึงคุณค่าและความงามของชิ้นงาน
3. ตอบสนองความพอใจของลูกค้า
4. ช่วยโน้มน้าวให้ลูกค้าตัดสินใจได้ว่าควรมอบหมายงานให้ผู้ที่ทำการประชาสัมพันธ์นั้นเป็นคนดำเนินงานหรือไม่

Self-Promotion สำหรับ Stylist

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อพูดถึงคำว่า Self-Promotion หลายคนอาจจะเข้าใจว่ามันคือการโฆษณาตนเองโดยการนำเสนอเพียงเรื่องราวของตนเอง หน้าตา รูปถ่าย หรือบุคลิกลักษณะมาเป็นแกนสำคัญในการออกแบบชิ้นงานโฆษณาตนเอง ซึ่งจริงๆแล้วการสร้างสรรคงาน Self-Promotion ต้องวางแผนอย่างเป็นกระบวนการและมีการจัดระบบความคิดที่ดี

สไตล์ลิษฐ์ที่ดีจะต้องสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่จะนำเสนอ ซึ่งหมายถึงสิ่งที่อยู่ในความคิดอันอาจจะเป็น คอนเซ็ปต์ รูปแบบ โดยใช้หลักเกณฑ์ความงามทางสุนทรียภาพ ประดิษฐ์คิดสร้างสรรค์ขึ้นจากสิ่งที่ง่ายที่สุดไปจนถึงสิ่งที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน มิใช่เป็นการตอบสนองความต้องการและความพอใจของสไตล์ลิษฐ์เท่านั้น แต่ต้องพิจารณาถึงองค์ประกอบต่างๆที่มีผลส่งเสริมให้กระบวนการสื่อความหมายดำเนินไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

สไตล์ลิษฐ์ต้องมีความสามารถในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน ช่างคิด มีความชำนาญหลายด้าน มี Visual และ Styleเฉพาะตัว เมื่อเกิดปัญหาขึ้นสไตล์ลิษฐ์ที่ดีจะสามารถหาทางออกที่ดีที่สุดเพื่อนำมาแก้ปัญหา

สไตล์ลิษฐ์เป็นงานที่ต้องสัมผัสรับรู้ด้วยตา โดยจะใช้วิธีการทางศิลปะและหลักการออกแบบร่วมกับการสร้างสรรค์สื่อ เพื่อให้เกิดศักยภาพสูงสุดในการที่จะนำเสนอตนเองระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร ต้องอาศัยการค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆเพื่อเป็นแนวทางในการวางรูปแบบที่ดีที่สุดเพื่อให้สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้เกิดการรับรู้ยอมรับและเกิดทัศนคติที่ดีต่อกันออกแบบ

การวางแผนงานและการสร้างสรรค์ชิ้นงาน Self-Promotion อย่างเป็นกระบวนการที่ดีและประสบความสำเร็จจะเหมือนการประกาศการแจ้งเกิดของตนเองเพราะเป็นการดึงเอาตัวเองของนักออกแบบออกมาเพื่อประชาสัมพันธ์ตนเองและชิ้นงาน ชิ้นงานดังกล่าวควรแสดงถึง idea (ความคิด), concept (แนวความคิด), problem (ปัญหา), solution (การแก้ไขปัญหา), wit (ไหวพริบ), humor (อารมณ์ขัน), unexpected copy (วาทคมคาย) มีการใช้เทคนิคแปลกใหม่และคำเปรียบเทียบกับน่าสนใจ มีความบันเทิงสอดแทรก มีแรงดึงดูดใจและที่ขาดเสียมิได้คือรูปแบบของการนำเสนอการประชาสัมพันธ์ ที่มีความสำคัญพอๆกันกับเนื้อหา จึงควรเลือกใช้ให้เหมาะสม ซึ่งส่งผลดีต่อผู้ที่ต้องการประชาสัมพันธ์ ทั้งหมดนี้จะช่วยในการสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะบอก

ส่วนประกอบของ Self-Promotion

1. ประวัติการทำงานของสไตล์ลิษฐ์
2. แนวความคิดในการออกแบบของสไตล์ลิษฐ์
3. ภาพถ่ายแฟชั่นที่มีผลงานที่สามารถแสดงจุดเด่นของสไตล์ลิษฐ์ได้ชัดเจนที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักเกณฑ์ในการออกแบบหนังสือ

ดัมมี่ (Dummy)

“ ดัมมี่ ” สำหรับหนังสือหมายถึง กระดาษดัมมี่ (Dummy) ซึ่งมีลักษณะเป็นตัวอย่งการจัดหน้าของหนังสือพิมพ์ ดัมมี่เป็นแผนผังคล้ายกับแผนที่โดยกำหนดว่าสิ่งใดหรือองค์ประกอบใดจะวางไว้ตรงส่วนไหนของหน้า มีรูปร่างอย่างไร ขนาดเท่าไร ใช้อักษรแบบใด ความกว้างของภาพหรือทางเดินของเรื่อง (Wrap) ต่อไปยังคอลัมน์ใดเป็นต้น

กระดาษแผนผังนี้จะตีตารางไว้ด้วยเส้นสีฟ้า และอักษรทุกชนิดบนกระดาษซึ่งเป็นแบบจะเป็นสีฟ้า (Blue line) ทำให้สะดวกในการจัดหน้าโดยการร่างกระยะภาพ, องค์ประกอบต่างๆของหน้าสามารถจัดวางไว้บนแผนผังนี้ตามต้องการได้ เนื่องจากจะมีสเกล (Scale) หรือตารางกริด (Grid) บอกขนาดให้จัดหน้าจริงๆ ตามแบบดัมมี่นี้ทุกประการ

การทำดัมมี่ไว้ก่อนการจัดหน้า จะมีประโยชน์อย่างมากในเรื่องความสะดวกของช่างจัดหน้า เนื่องจากการร่างดัมมี่ (Sketch dummy) จะบอกหรือแสดงสิ่งต่างๆไว้ครบถ้วนในแต่ละหน้า ทั้งฉบับ เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ อาทิ ตำแหน่ง, ขนาด, รูปร่าง, ลักษณะ, เนื้อที่, หมายเลขของภาพ, ตัวอักษร, เนื้อเรื่อง, หัวข่าว-หัวเรื่อง, ความนำ และทางเดินของเรื่องไว้เรียบร้อยแล้วทุกหน้า

ช่างจัดหน้าก็จะจัดองค์ประกอบต่างๆของหน้านั้นตามดัมมี่ที่ร่างมาทุกประการ ทำให้ประหยัดเวลาในการจัดหน้าที่เป็น Artwork และการพิมพ์ด้วย

เมื่อช่างจัดหน้าทำงาน Artwork หรือถ่ายเป็นแผ่นฟิล์ม จะต้องมีการตรวจสอบหรือตกแต่งให้เรียบร้อยก่อนที่จะไปอัดเพลททำแม่พิมพ์ในระบบ Offset ต่อไป

ดัมมี่ขนาดเล็ก (Thumbnails)

เป็นการกำหนดองค์ประกอบของหน้าด้วยดัมมี่ขนาดเล็กๆ กล่าวคือ ก่อนที่จะมีการกำหนดสิ่งต่างๆให้ละเอียดลงไปในหน้าต่างๆเต็มหน้านั้น กองบรรณาธิการอาจกำหนดหรือจัดหน้าอย่างหยาบๆขึ้นก่อน โดยย่อทุกๆหน้ามาย่อส่วนวางดูในหน้ากระดาษแผ่นเดียว หรือบางทีก็กระทำโดยวิธีการจัดหน้ากระดาษครึ่งหนึ่งของขนาดจริง (Half-size) นำมาลองจัดหน้าดูก่อน ถ้าเห็นว่าดีจึงค่อยกำหนดเป็นขนาดเต็ม (Full-size) ในภายหลังได้คล้ายๆกับทดลองร่างหรือลองจัดดูคร่าวๆ

ก่อนจะจัดจริง เหมือนกับจิตรกรวาดภาพ จะต้องมีการสเกตคร่าวๆดูก่อนที่จะลงมือทำภาพจริง นั่นเอง ดัมมี่ขนาดเล็กนั้นส่วนมากจะใช้กับนิตยสาร แต่หนังสือพิมพ์บางฉบับก็มีใช้เหมือนกัน

ข้อควรคำนึงในการทำดัมมี่ (Dummying)

เนื่องจากดัมมี่เปรียบเสมือนแผนการทำงานจัดหน้า ดังนั้นผู้ร่างดัมมี่-ช่างจัดหน้า-ช่างถ่ายภาพลด ตลอดจนช่างพิมพ์ จะต้องเข้าใจความหมายในดัมมี่ร่วมกันทุกประการ หรือผู้ให้ง่ายขึ้นว่าทุกคนในโรงพิมพ์จะต้องใช้ “ภาษาเดียวกัน” ซึ่งแต่ละแห่งอาจไม่เหมือนกัน หรืออาจมีข้อปลีกย่อยบางประการแตกต่างกัน แม้การใช้เครื่องหมายต่างๆ ก็อาจต่างกันได้ การทำดัมมี่จึงมีข้อคำนึงอยู่บ้างเช่น

1. การจัดวางเรื่องและหัวเรื่อง (Story & Head designation) ผู้ร่างดัมมี่จะต้องจัดหัวเรื่องและตัวเรื่อง โดยกำหนดพื้นที่และบริเวณเรื่องหรือช่าวนั้นๆ คลุมไปถึงในแต่ละหน้าเสียก่อน เพราะในหน้าหนึ่งๆ จะมีองค์ประกอบที่ไม่เปลี่ยนแปลง (Static) อยู่บ้าง

2. การระบุสิ่งที่เหมือนกันในหน้าเดียวกัน (Art Identification) ผู้ร่างดัมมี่จะต้องเขียนสัญลักษณ์ต่างๆ ที่เป็นรูปแบบอย่างเดียวกัน ด้วยการเขียนเครื่องหมายแบบเดียวกันเสมอ ตัวอย่างเช่น จะกำหนดพื้นที่ของภาพก็เขียนเครื่องหมายสี่เหลี่ยมและมีเส้นทแยงมุมตัดกันไว้เพื่อแสดงว่าเป็นภาพ ก็ต้องทำเช่นนี้แบบเดียวกันทั้งหมดในหน้า หรือหากให้หัวข่าว-หัวเรื่องเป็นพื้นที่กลับฟิล์ม (พื้นที่ดำตัวขาว) ก็กำหนดเครื่องหมายบอกรูปอย่างเดียวกัน ไว้ที่หัวเรื่องหรือหัวข่าวที่ต้องการจะกลับฟิล์มทุกๆแห่งในหน้า

แต่หากว่าจะใช้เครื่องหมายบ้างไม่ใช้บ้างก็ควรจะเขียนบอกด้วยคำเต็มไปเลยจะดีกว่า เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนในการทำงาน

3. การเดินเรื่องไปตามคอลัมน์ต่างๆของหน้า (How it wraps) หัวข่าวคอลัมน์เดียว (One-column head) และมีเรื่องอยู่ในบริเวณคอลัมน์นั้นๆ ก็ไม่จำเป็นต้องเขียนข่าวบอกว่ามีเรื่องต่อไปที่ใดอีก เพียงแต่เขียนทางเดินไว้ในคอลัมน์นั้นๆ สำหรับหัวข่าวหลายคอลัมน์ (Multi-column head) ต้องใช้เครื่องหมายหรือลูกศรชี้ทางเดินเรื่องให้ชัดเจนว่าต่อไปที่คอลัมน์ใด และจบข่าวหรือเรื่องนั้นๆหรือยัง หากจบก็เขียนเครื่องหมายไว้ อาทิ # เป็นต้น

4. เส้นกั้นและเครื่องหมายต่างๆ (Rules and Dashes) ควรขีดไว้ทุกครั้งที่ไม่ต้องการให้เรื่องปะปนกัน หรือขีดคั่นในแนวนอน เพื่อแสดงว่าเป็นปลายเรื่องให้ต่อไปยังคอลัมน์ใหม่ เครื่องหมายขีดคั่น (.....) หรือ เส้นลูกคลื่น (Wavy rule) หรือจุดดาว ***** (Star dash) หรือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลูกศรต่างๆเหล่านี้ จะเป็นเครื่องช่วยให้ช่างจัดหน้า-ช่างถ่ายเพลท-ช่างพิมพ์ สามารถเข้าใจแจ่มแจ้งมากขึ้น

5. ความนำข่าว (Lead) ที่มีขนาดหลายคอลัมน์ต้องแสดงบริเวณให้ชัดเจนลงในกระดาษพิมพ์ด้วย

6. ผลพิเศษทางภาพ (Special effects) หรือภาพชนิดพิเศษ เช่นภาพเนกาตีฟ (Negative), ภาพเบนเดย์ (Benday : เทคนิคการทำเงา (Shade effect) ด้วยเส้นหรือจุด เป็นพื้นหลัง (Background) สำหรับตัวพิมพ์หรือภาพ), ภาพกลับแม่พิมพ์หลายเส้น (Reverse line drawing), ภาพแบบปรุโครงร่าง (Silhouettes) ภาพสกρινขอบพุ่ม (Vignette), ภาพแบบ Mortises ต่างๆ เป็นต้น เหล่านี้ควรระบุให้ละเอียดชัดเจนในบริเวณภาพนั้น จะช่วยให้ช่างจัดหน้าไม่หลงลืมชนิดของภาพที่ต้องการ และจะทำให้ไม่ปะปนกับเนื้อเรื่องได้

7. การล้อมกรอบ (Box) การตัดต่อ-ย่อ-ขยายเนื้อเรื่องจาก 2-3 คอลัมน์ให้เหลือเพียง 1 คอลัมน์ ควรมีเส้นกั้นแยกให้ชัดเจน หรือมีลูกศรชี้ทางเดินของเรื่องและแนวทางตลอดไปจนจุดจบ-จุดต่อทุกระยะด้วย

8. ควรระบุอักษรย่อ-ตัวพิมพ์-เรื่องย่อ (Slug) ไว้ทุกส่วนประกอบของข่าวหรือเรื่องราวต่างๆแล้วแต่กรณีให้ชัดเจน และเป็นแบบฉบับเหมือนที่เคยทุกครั้ง เพื่อมิให้ช่างจัดหน้าหรือช่างพิมพ์สงสัย เช่นหน้าแรกเขียนบอก "ผศ.เอน 14 ปอยท์" แต่พอมาน้ำต่อไปเขียนเป็น "ป.14 ผศ.เอน" อย่างนี้ช่างจัดหน้าก็อาจเกิดการสับสนได้

9. หากเรื่องต่างๆในหน้าหนึ่งๆมีมาก ควรทำแผนรายการเรื่อง (Slugsheet) ไว้ด้วย แผนรายการเรื่องจะบอกถึง เรื่องย่อ ขนาดตัวอักษร ขนาดภาพ จำนวนภาพ หมายเลขของเรื่อง เพื่อให้ช่างจัดหน้าตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยได้เร็วขึ้นและเป็นระเบียบดี (ปกติจะระบุขนาดตัวอักษรและชนิด Font ไว้ที่ต้นฉบับ)

10. ถ้าการจัดหน้ามีลักษณะแตกต่างไปจากเดิม ควรระบุไว้ในช่องหมายเหตุของแผนรายการเรื่อง (Slugsheet) หรือเขียนรายละเอียดอธิบายไว้ที่กระดาษพิมพ์เล่มที่เดียวกันได้

ดัมมี่ลอย

เปรียบเสมือนตารางการทำงาน (Schedule) ในการที่จะบรรจุสาระ หรือเรื่องต่างๆลงไปในแต่ละหน้าตลอดทั้งเล่มหนังสือหรือนิตยสารที่จะทำ

ดัมมี่ลอยเป็นตัวประสานงานของผู้ทำหนังสือหรือกองบรรณาธิการ ทั้งนี้เขียนขึ้นเพื่อใช้สร้างความเข้าใจกันเอง และใช้ประสานงานไปยังฝ่ายผลิตหรือโรงพิมพ์ด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำหนดดัมมี่ลอยขึ้นมาจะต้องพิจารณาจากการทำรูปเล่มหนังสือ หรือนิตยสารนั้นๆ เสียก่อนว่ามีลักษณะการเก็บเล่มเป็นแบบใด เช่น เป็นการเก็บเล่มแบบเย็บปก หรือเย็บมุงหลังคา (การจัดรูปเล่มแบบนี้จะต้องทราบชัดเจนแน่นอนก่อนลงมือทำงานว่า หนังสือนั้นหน้าก็ยก กี่หน้า จะไปคิดเพิ่มหรือลดจำนวนหน้าระหว่างทำเพลทหรือพิมพ์ไม่ได้เด็ดขาด) ดัมมี่ลอยที่เขียนขึ้นมา ก็จะต้องแสดงถึงหน้าตรงข้ามได้ชัดเจนว่าเป็นการเก็บเล่มแบบนี้ คือ หน้าแรกของเล่มจะตรงกับหน้าสุดท้าย จากนั้นจะลดหลังจากหน้ารองๆ ของส่วนต้นเล่มกับท้ายเล่มลงไปเรื่อยๆ จนกระทั่งหน้าคู่กลางเล่มจะมาบรรจบกันพอดี

ส่วนดัมมี่ลอยสำหรับหนังสือหรือนิตยสารที่เก็บเล่มแบบเย็บสันหรือไสสันதாகาว จะใช้วิธีเขียนตารางดัมมี่ลอยไล่เรียงจากหน้าแรกของเล่มไปยังหน้าสุดท้ายได้เลย เพียงแต่จะมีเริแบ่งกันระหว่างยกต่อยกของหนังสือให้ชัดเจนเพื่อความสะดวกในการทำงานเพิ่มขึ้นเท่านั้น

ดัมมี่ลอยทั้งสองแบบ จะต้องลงตัวด้วยกระดาษพิมพ์เป็นจำนวนยกกระดาษขอยุ่เสมอ เริ่มต้นที่ครึ่งยก, เต็มยก, หรืออาจจะ 1/4 ยกก็ได้ ในกรณีที่หนังสือนั้นมีขนาดรูปเล่มเล็ก

แต่หากมีการแทรกเป็นใบเดี่ยว ในดัมมี่ลอยก็ต้องไปเขียนระบุแทรกไว้ระหว่างยกต่อยก และต้องมีจำนวนสองหน้าเสมอ (เนื่องจากลักษณะเปิดหนังสือ 1 แผ่นทุกครั้ง เราจะนับเป็นสองหน้า)

เมื่อดัมมี่ลอยควบคุมการทำงาน กองบรรณาธิการก็จะสามารถมองเห็นภาพรวมของหนังสือทั้งเล่มได้ และสามารถแก้ไขงาน หรือเปลี่ยนแปลงการบรรจุเนื้อหาลงในตำแหน่งต่างๆ ของเล่มได้

ดัมมี่ลอยนั้น สามารถแก้ไขงานได้ตลอดจนถึงขั้นตอนการเข้าหน้าหรือการทำอาร์ตเวิร์ก (Paste up) เพื่อส่งไปถ่ายเพลท และเมื่อพิมพ์เสร็จแล้วดัมมี่ลอยก็จะตามไปเป็นไกด์สำหรับการพับและเก็บเรียงตามลำดับยกเป็นรูปเล่มต่อไป

ดัมมี่รูปเล่มจริง

เปรียบเสมือนแบบร่างที่เราจะบรรจุส่วนประกอบในการจัดหน้าลงไปในแต่ละตำแหน่งๆ บนพื้นที่แต่ละหน้าของหนังสือ นับตั้งแต่ปกหน้า-ในปก-หน้าแรก ไปจนถึงหน้าสุดท้ายในปกหลัง-ปกหลัง ด้วยขนาดรูปเล่มเหมือนของจริงที่ต้องการพิมพ์ขึ้นมา

ดัมมี่เล่ม จะใช้กระดาษเปล่ามาเย็บเป็นรูปเล่มด้วยขนาดและจำนวนหน้าที่ต้องการ จากนั้นจึงออกแบบกำหนดหัวเรื่อง-ภาพ-เนื้อหา-ฯลฯ ที่เราต้องการ เอาไว้ตามตำแหน่งต่างๆ ด้วยหลักศิลปะที่สวยงาม ไล่เรียงจากหน้าแรกไปจนจบสิ้นทั้งเล่มถือเป็นไกด์ที่เกือบเหมือนของจริง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดัมมี่เล่มที่ว่านี้มีความจำเป็นมากสำหรับการพิมพ์ในระบบเลตเตอร์เพรส (Letterpress) เพราะการส่งต้นฉบับไปเรียงพิมพ์หรือภาพหรือสว่นประกอบต่างๆจะต้องส่งควบไปกับดัมมี่เล่ม จากนั้นทางฝ่ายช่างเรียงจะไปเรียงพิมพ์ด้วยมือ แล้วจึงค่อยมาเข้าหน้าแต่ละหน้าตามตำแหน่งที่เราเรียงไว้ในดัมมี่แต่ละหน้า เพื่อนำไปขึ้นแท่นพิมพ์ต่อไป โดยทางกองบรรณาธิการหรือผู้ทำหนังสือจะตรวจสอบดูความเรียบร้อยตามความต้องการหลักจากได้มีการเข้าหน้าไปแล้วเท่านั้น

ดัมมี่เล่มยังคงเป็นแบบร่างที่สามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสมได้ หากเนื้อหาที่เราบรรจุไว้ในตอนแรกนั้นมากหรือน้อยเกินไป ก็สามารถขยับขยายแก้ไขได้จนกว่าจะพอใจ

ส่วนด้านการพิมพ์ออฟเซ็ทซึ่งได้มีการจัดทำอาร์ตเวิร์กเรียบร้อยแล้วก่อนไปถ่ายฟิล์มทำเพลท นั้น ยังสามารถใช้ประโยชน์จากเล่มดัมมี่ได้เช่นกัน โดยฝ่ายศิลป์จะร่วมมือกับกองบรรณาธิการร่างเป็นต้นแบบไว้ เพื่อให้ Staff ฝ่ายศิลป์มาดูแบบแล้วนำไป Paste up หน้าอาร์ตเวิร์ก หรือจัดหน้าด้วยคอมพิวเตอร์ต่อไป

ดัมมี่เลย์เอาท์ฟิล์มทำเพลท

ดัมมี่ประเภทนี้ใช้ในฝ่ายผลิตโดยเฉพาะเพื่อกำหนดหน้าหนังสือในแต่ละยกที่จะนำไปพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นระบบใดก็ตาม

งานพิมพ์หนังสือนั้น มิใช่เป็นการพิมพ์ครั้งละหน้าหรือครั้งละแผ่นของหนังสือเช่น เครื่องถ่ายเอกสารหรือโรเนียว แต่แท่นพิมพ์จะพิมพ์ด้วยกระดาษขนาดใหญ่เป็นยกหรือครึ่งยก ซึ่งเท่ากับพิมพ์ครั้งเดียวได้หลายหน้า โดยเป็นจำนวนคู่ 2-4-6-8-16-32 ตามอัตราส่วนของขนาดรูปเล่มเสมอ

การที่จะกำหนดว่าพื้นที่หน้าใดของหนังสือไปลงตำแหน่งพื้นที่กระดาษแผ่นใหญ่ (แผ่นยก) นั้น จะดูจากดัมมี่เก็บเล่มหรือดัมมี่เลย์เอาท์ฟิล์มที่ว่านี้ โดยยึดแบบมาจากรอยพับกระดาษยกเพื่อเก็บเป็นรูปเล่ม จะเป็นขนาดกี่หน้ายกก็พับตามไป รวมทั้งการจัดหน้าก็ต้องดูจากระบบการเก็บเล่มด้วยว่าเป็นแบบเย็บมุมหลังคา (เย็บอก) หรือไสสัน (เย็บสัน) ซึ่งดัมมี่จะแยกแบบไม่เหมือนกัน

ดัมมี่เลย์เอาท์ฟิล์มที่ว่านี้ทางฝ่ายกองบรรณาธิการหรือผู้ทำหนังสืออาจจะไม่ต้องทำขึ้นมาก็ได้ เป็นเรื่องของฝ่ายผลิตหรือโรงพิมพ์ เพราะจะเป็นผู้กำหนดว่างานพิมพ์ขึ้นใดพิมพ์ด้วยแท่นพิมพ์แบบใด-ขนาดใด ดัมมี่แบบนี้จะเป็นตัวประสานงานระหว่างช่างเรียง-ช่างเข้าหน้า หรือฝ่ายทำเพลทแม่พิมพ์ในระบบออฟเซ็ท ผ่านไปยังช่างแท่น (ช่างพิมพ์) ไปจนถึงช่างพับ-คนเก็บเล่ม เพื่อรวบรวมงานพิมพ์ทั้งหมดมาเป็นรูปเล่มของจริงต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดัมมี่เลย์เอาต์ฟิล์มเพื่อเข้ารูปเล่มนี้จะถอดส่วนประกอบทุกอย่างออกมาจากดัมมี่ลอยอีกทีหนึ่ง ซึ่งเท่ากับดัมมี่ลอยเป็นตัวคุมงานหนังสือทุกขั้นตอนนั่นเอง

ข้อเสนอแนะในการจัดหน้าอย่างกว้างๆ

- กระจายส่วนประกอบในการวางหน้าไว้ก่อน หากเอามารวมกันจะทำให้หน้าขาดความสมดุล จะเกิดบริเวณพื้นที่เทาเพียงบริเวณเดียวมากเกินไป จึงควรกระจายส่วนประกอบออกไปให้ทั่วหน้ามากที่สุด
- และถ้าหากมีภาพอยู่เพียงหน้าเดียวในการจัดสองหน้าคู่ (Spread-Center) ควรวางภาพไว้ในบริเวณรอยพับใกล้กลางเล่ม หรือให้อยู่ส่วนล่างของหน้า ตรงบริเวณกลางเล่ม จะดูเหมาะสมกว่าตำแหน่งอื่น
- อย่าวางองค์ประกอบของหน้าให้ข่มกัน เพราะนอกจากสิ่งใหญ่จะข่มสิ่งเล็กแล้ว หน้าอาจเกิดความไม่สมดุล และไม่กระจายพื้นที่สีเทาของหน้า (สำหรับการวางภาพและหัวเรื่องไว้ชิดกันไม่บวมอยู่ในกรณีนี้ เพราะถือว่าหัวเรื่องและภาพเป็นส่วนประกอบที่จะช่วยเสริมความสำคัญของกันและกัน)
- รักษาความสม่ำเสมอในการจัดหน้า : อักษรพิมพ์ที่เข้ากับเรื่องก็ดี เนื้อเรื่องก็ดี หรือใช้กับคำบรรยายภาพก็ดี ควรเป็นชนิดที่สอดคล้องหรือไปกันได้ (Harmony) กับประเภทที่ใช้ในชื่อเรื่อง จะดูเป็นเอกลักษณ์ที่สอดคล้องกันไปทั้งหมด
- แต่บางแห่งการใช้อักษรต่างชนิดที่ดี Contrast กันได้ โดยไม่จำเป็นต้องสอดคล้องกัน เหตุผลคือ เพื่อสร้างอารมณ์ให้ผู้อ่านเป็นไปตามลักษณะเนื้อหาของเนื้อเรื่องนั้น
- แสวงหาความแปลกใหม่ในการจัดหน้า
- ใช้สามัญลักษณ์ในการจัดหน้าด้วยการวางภาพตัดตก (Bleeds) ว่าเหมาะสมหรือไม่ หากใช้พร่ำเพรื่อจะกลายเป็นการขาดระเบียบ
- หลีกเลี่ยงการวางหัวรองหรืออักษรย่อ หรือคำเพียงหนึ่ง-สองคำไว้บนสุดของคอลัมน์ที่เรียกว่า Widow
- ไม่ควรจัดเนื้อเรื่องให้มีรูปแบบแปลก หรือจัดให้เป็นรูปลักษณะต่างจากที่ควรจะเป็นไปตามธรรมชาติของการอ่าน วิธีการจัดให้แปลกไปนั้นเก่าเกินไปแล้ว การจัดเนื้อเรื่องตามธรรมดา ก็สามารถทำให้น่าสนใจ และทันสมัยได้เหมือนกัน
- หลีกเลี่ยงการวางภาพหลายภาพซึ่งบางภาพต้องการหมึกพิมพ์น้อย แต่บางภาพต้องการหมึกพิมพ์มากกว่า อย่าเอามาไว้ใกล้กันหรือหน้าเดียวกัน ปัญหาเรื่องนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกี่ยวข้องกับเทคนิคการพิมพ์ที่ต้องการคุณภาพงานพิมพ์ที่ดี ภาพคมชัดเสมอ หากเอามาใกล้กัน การปล่อยหมึก พิมพ์จะลำบาก ทำให้ภาพออกมาด้วยคุณภาพลงได้

การจัดหน้าหนังสือและนิตยสาร

การจัดหน้าหนังสือและนิตยสารมีวัตถุประสงค์

1. สร้างความสนใจและเชื้อเชิญผู้อ่าน โดยจัดวางองค์ประกอบไว้อย่างสวยงาม และใหม่-สดเสมอ
2. การจัดหน้าช่วยให้สามารถถ่ายทอดเรื่องราว หรือข่าวสารด้วยความรวดเร็ว สร้างความสะดวกรวดเร็วจนอ่านได้ง่ายไม่ว่าเริ่มต้นเรื่อง, ตามเรื่อง, ภาพประกอบ รวมทั้งการต่อเรื่อง ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านกระตือรือร้นที่จะอ่าน เท่ากับสร้างนิสัยและความเคยชินในการอ่านได้ด้วย
3. สร้างเอกลักษณ์ของหนังสือ-นิตยสารนั้นๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านจดจำลักษณะได้ทันทีที่พบเห็น

เนื้อที่พิมพ์ (Type Face)

หน้าหนังสือ-นิตยสารจะมีการแบ่งพื้นที่สำหรับพิมพ์ (พื้นที่พิมพ์) อย่างแน่นอนและสม่ำเสมอตลอดทุกๆ ความที่จัดพิมพ์ออกสู่สาธารณะ

องค์ประกอบการจัดหน้า

องค์ประกอบที่สามารถมาใช้วางในตำแหน่งต่างๆ ได้ดังนี้

- ชื่อเรื่อง / หัวเรื่อง : ต้องอยู่ในตำแหน่งที่หาง่าย-อ่านง่ายโดยสะดวก
- ตัวโปรย และ หมายเหตุ.ก. (Blurb & Editorial notes) : ควรวางไว้ในตำแหน่งที่จะจับสายตาผู้อ่านให้ไหลไปยังเนื้อเรื่องได้ง่าย บรรณาธิการจะต้องตัดสินใจก่อนที่จะจัดหน้าว่าทั้งสองสิ่งนี้จะมีหรือไม่มี และควรจะสั้นหรือยาวขนาดไหนจึงจะเหมาะสม
- Bylines & Credits : ขนาดและชนิดของตัวอักษรที่ใช้ควรเป็นแบบเดียวกันตลอดตำแหน่งที่จะวางก็เช่นเดียวกัน ควรจะเหมือนกันทั้งเล่มตามความเหมาะสม และควรวางไว้ในบริเวณเริ่มต้นเรื่อง หรือใกล้หัวเรื่อง หรือไม่นั้นก็ปิดท้ายเรื่อง
- เนื้อเรื่อง : การจัดวางเนื้อเรื่องต้องคำนึงถึงการเลื่อนไหลของสายตา (Gaze motion) จะต้องให้สัดส่วนการจัดหน้าดีและอ่านสะดวก ไม่มีอะไรมาขวางกั้นการอ่าน และใช้องค์ประกอบศิลป์เป็นข้อพิจารณาในการจัดวางโดยตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำบรรยายภาพควรใช้ตัวอักษรเด่นพอสมควรแบบวางไว้ใกล้ภาพ (ไม่ว่าจะเป็นกรณีบรรยายภาพรวมหรือบรรยายภาพเดียว) ข้อสำคัญคือ อย่าทำให้ผู้อ่านต้องกวาดสายตาคำบรรยายภาพโดยเด็ดขาด

ลักษณะที่ดีของการจัดหน้า

- จะต้องให้สอดคล้องกับแบบรูปเล่ม-ปก-สีสัน-ปัจจัยการพิมพ์
- เป็นไปอย่างเรียบง่ายและตรงไปตรงมา
- มีความหลากหลาย
- ต้องมีความแน่นอน

ส่วนสัดส่วน (Proportion)

งานชิ้นแรกของการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์ คือ การกำหนดสัดส่วนรูปแบบของงานที่จะออกแบบ เพื่อเป็นแนวทางในการใส่องค์ประกอบลงไปให้เหมาะสม การกำหนดกรอบ ขอบเขต หรือขนาดไว้ ก็เป็นการกำหนดสัดส่วนอย่างหนึ่ง

ความสมดุล (Balance)

การจัดวางขององค์ประกอบต่างๆ ในภาพให้มีน้ำหนักเท่ากัน ทำให้ไม่เกิดความรู้สึกว่าองค์ประกอบของภาพนั้นไม่หนักไปทางใดทางหนึ่ง ซึ่งน้ำหนักของภาพนั้นจะขึ้นอยู่กับ ขนาดรูปร่าง ความเข้ม และสี

- ความสมดุลชนิดซ้าย-ขวาเหมือนกัน (Symmetrical Balance) ได้แก่การจัดวางองค์ประกอบของภาพไว้ในตำแหน่งที่ซีกซ้ายและซีกขวามีภาพที่มีลักษณะเหมือนกัน
- ความสมดุลชนิดซ้าย-ขวาไม่เหมือนกัน (Asymmetrical Balance) เป็นการจัดวางองค์ประกอบของภาพที่ใช้วิธีจัดให้องค์ประกอบที่มีน้ำหนักต่างๆกัน ไว้ในตำแหน่งซ้าย-ขวาที่เมื่อมองรวมกันแล้วจะให้ค่าน้ำหนักของภาพเท่ากันที่รอบจุดกึ่งกลางของสายตา (Optical center)

ความแตกต่าง (Contrast)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การสื่อข้อความจะต้องมีการเน้นให้เห็นความสำคัญของข้อความใดข้อความหนึ่งมากกว่าข้อความอื่น เพื่อแสดงจุดสำคัญของเรื่อง ซึ่งอาจทำได้โดยการใช้ขนาด รูปร่าง สี และทิศทางที่แตกต่างไปจากองค์ประกอบอื่นๆ ที่อยู่โดยรอบเพื่อให้เกิดความเด่นชัดขึ้น

ลีลา (Rhythm)

ลีลาในการออกแบบสามารถกำหนดได้ 2 วิธี คือ

- โดยการกำหนดให้มีองค์ประกอบที่มีรูปแบบเดียวกันเรียงกันซ้ำ
- โดยการใช้เส้นเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงลีลาของภาพว่ามีทิศทาง หรือลีลาของการเคลื่อนไหวขององค์ประกอบไปทิศทางใด

ความมีเอกภาพ (Unity)

องค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบที่นำมาใช้ในการออกแบบอาจมีความแตกต่างออกไป แต่เมื่อนำมาประกอบกันเป็นภาพรวมแล้ว จะต้องมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันและต่อจุดประสงค์ร่วมกันของการออกแบบทั้งหมด เพื่อมุ่งให้เกิดผลอย่างเดียวกันหรือเอกภาพขึ้นในการออกแบบ

ความผสมผสานกลมกลืน (Harmony)

การออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์นั้นผู้ออกแบบจะต้องจัดให้องค์ประกอบของภาพมีความกลมกลืนกัน และได้ผลตามความต้องการหลัก 2 ประการคือ

1. รูปแบบที่ออกมาจะต้องสะดุดตาผู้ชม
2. ภาพรวมทั้งหมดจะต้องสื่อความหมายหรือให้ผลในการมองเห็นเป็นสิ่งเดียว

การจัดวางรูปร่าง (Lay-Out Shape)

การจัดวางองค์ประกอบของภาพหากจัดให้เป็นบล็อกสี่เหลี่ยม หรือเป็นรูปทรงใดรูปทรงหนึ่งที่ชัดเจนเกินไปจะทำให้เป็นที่สนใจน้อยกว่าการจัดให้อยู่ในรูปแบบที่ไม่แน่นอน แต่อย่างไรก็ตามรูปแบบที่ไม่มีขอบเขตแน่นอนนั้นจะต้องมี 1 จุด ที่สัมผัสกับกรอบของภาพแต่ละด้าน (4 ด้าน) เพื่อให้อยู่ในขนาดและขอบเขตที่เป็นไปได้ ตามข้อกำหนดของแผ่นภาพนั้น

ความต่อเนื่องของหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความต่อเนื่อง คือ การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงเรื่องราวหรือภาพที่จะเปลี่ยนไปให้ดำเนินไปอย่างนิ่มนวลไม่สะดุดความรู้สึก โดยใช้สิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีความเกี่ยวเนื่องกันเป็นตัวสร้างความสัมพันธ์

การสร้างความต่อเนื่องเชิงกราฟฟิกให้กับหนังสือคือ การสร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยงแต่ละหน้าด้วยลักษณะองค์ประกอบต่างๆคือ จุด เส้น สี รูปร่าง พื้นผิว โครงสร้างของกริด Motif การสร้างมิติของหนังสือด้วยการออกแบบซ้ำกัน (Repetitive) การออกแบบสลับไปมา (Alternative) การออกแบบเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (Progressive) การออกแบบให้ลื่นไหล (Flowing) การสร้างความต่อเนื่องของหนังสือเพื่อควบคุมรูปแบบที่กระจัดกระจายบนหน้ากระดาษแต่ละหน้าให้คงความเป็นเอกภาพ

ปกหนังสือ Binding Design ปัจจุบันมี 4 จุดประสงค์คือ

1. Construction เพื่อโครงสร้างที่แข็งแรง แบ่งออกเป็น 2 ประการคือ
 - 1.1 การรวมหน้ากระดาษเข้าด้วยกัน นอกจากจะทำการเย็บด้วยด้าย, เย็บด้วยStaple, ติดกาวแล้วนั้น การเข้าปกก็สามารถทำให้หนังสือเป็นเล่มได้แข็งแรงยิ่งขึ้น ซึ่งก็แล้วแต่ประเภทของหนังสือ เช่น perfect-binding ซึ่งไม่มีการเย็บด้วยด้ายก็สามารถถอดใส่หน้ากระดาษเพิ่มเติมภายหลังได้ หรือ Spiral wire หรือ Plastic comb pamphlets, Side-wire-Stitching ที่แข็งแรงและถูกที่สุด
 - 1.2 Endpapers หนังสือที่มีจำนวนหน้ามากที่พิมพ์บนกระดาษชั้นดีและเนื้อหนาย่อมมีน้ำหนักมากเป็นธรรมดา ดังนั้นจึงเหมาะสมกับกระดาษ Endpaper ที่มีความแข็งแรงเหนียว ทนทาน พอที่จะยึดติดตัวเนื้อหาหนังสือกับส่วนปกได้ Endpaper จึงควรเป็นกระดาษที่มีความหนา 118 แกรมขึ้นไปเป็นอย่างน้อยซึ่งมีหลายชนิดให้เลือก และนอกจากนี้ยังสามารถใช้กระดาษเนื้อเดียวกันกับหนังสือแต่มีความหนามากกว่ามาพิมพ์ และทำเป็น Endpaper ก็ได้
2. Protection เพื่อการป้องกันหนังสือส่วนใน ปกจะต้องทนทานต่อการบิดงอ, ฝุ่นผง, การฉีกและการชน-กระแทกประเภทต่างๆ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับปัจจัยดังต่อไปนี้
 - 2.1 Cover Material เพื่อความทนทาน ส่วนปกจะต้องทนต่อการเปิด-ปิดอยู่เสมอ ซึ่งจะแล้วแต่ประเภทและการใช้งานของหนังสือ เช่น หนังสือตำราเรียนที่ถูกเปิดอ่านอยู่เสมอก็ย่อมควรที่จะแข็งแรงกว่าหนังสือที่ระลึกที่จะถูกนำมาใช้เฉพาะโอกาส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

- เพื่อป้องกันรอยเปื้อนเช่น หนังสือ Cookbook ที่จะถูกเปิดใช้ในครัวอยู่เสมอ ย่อมจะมีการเปราะเปื้อน จึงควรใช้วัสดุที่สามารถเช็ดออกหรือป้องกันรอยเปื้อนได้ เช่น Coated Paper (กระดาษเคลือบมันชนิดต่างๆ)

- เพื่อป้องกันการขีดขีดและกระแทกควรใช้กระดาษปกที่มีความหนาพอสมควร หรือเสริมโครงสร้างด้วยบอร์ดที่มีความหนาไม่บิดงอง่ายเมื่อโดนแรงอัด หรือแม้กระทั่งโดนความร้อน

2.2 Boards ป้องกันการกระทบกระแทกโดยเฉพาะการตกหล่น ซึ่งจะเกิดรอยถาวรที่สันและมุม เราสามารถแก้ปัญหาได้โดยเสริมด้วยบอร์ดชนิดต่างๆ บอร์ดชนิดหนาจะยอมป้องกันและรับแรงกระทบได้ดีกว่าบอร์ดชนิดบาง

2.3 Headbands แผ่นเสริมที่สันเพื่อป้องกันการฉีกขาด ในเวลาที่ดึงสันหนังสือออกมาจากหิ้ง ควรใช้บอร์ดชนิดเดียวกันกับตัวปก และยังป้องกันแรงกดที่มาจากด้านบนได้ดีอีกด้วย

2.4 Edge stain การทำสีที่ขอบ (ด้าน 3 ด้านที่มีไซสัน) เพื่อป้องกันรอยเลอะจากฝุ่นและมือ การทำสีส่วนใหญ่จะทำที่ด้านบนเพื่อปกปิดรอยหมองคล้ำจากฝุ่นผง แต่อาจทำสีทุกด้านก็ได้เพื่อความสวยงาม

2.5 Jacket ปกนอกของหนังสือ ถ้าหากปกตัวจริงแข็งแรงดีอยู่แล้ว ก็อาจใช้ jacket เพื่อประโยชน์ทางการโฆษณาประชาสัมพันธ์แทน ถ้าหากปกมีความแข็งแรงน้อย Jacket ย่อมจะทำหน้าที่เป็นตัวยุติเสริมความแข็งแรงของปกเล่มนั้นๆ Jacket ควรมีความหนาตั้งแต่ 104-118 แกรมขึ้นไป สำหรับเนื้อกระดาษอาจจะเป็น Coated Paper หรือใช้ Plastic Laminating ก็ได้ และถ้าต้องการให้ Jacket คงทนไม่เป็นรอยยับง่าย ให้เสริมความยาวด้านบนและล่างของ Jacket ด้วยการเพิ่มความยาวออกไป 2-3 นิ้ว แล้วพับส่วนนั้นเข้าด้านในให้เสมอกันกับปก โดยสรุปแล้วหน้าที่ของ Book Jacket คือ ห่อหุ้มปกมิให้เป็นรอยและเก็บรักษาตัวปกให้ดูใหม่อยู่เสมอ ในขณะที่อยู่ในร้านหนังสือและโรงงาน

3. Identification บ่งบอกชื่อของหนังสือ โดยเฉพาะกรณีชื่อหนังสือที่สัน ซึ่งจะมีรูปแบบ 2 แบบคือ จัดวางชื่อหนังสือเป็นแนวขนานกับสัน และวางตรงข้ามทิศทางกับสัน ซึ่งสามารถเป็นไปได้ทั้งสองแบบแล้วแต่ความนิยม แต่ยังคงจัดวางให้อ่านได้จากทางด้านบนลงสู่ด้านล่าง และไม่ควรถูกตัวอักษรประเภท Italic หรือ Script เป็นอย่างยิ่ง สำหรับสันเพราะจะทำให้อ่านยากมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา หรือต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. Attraction ดึงดูดความสนใจในการ Display และเมื่อวางบนชั้นหนังสือในร้าน ภาพประกอบ (ภาพถ่ายและภาพวาด) หรือ Abstract Pattern อาจเป็นตัวดึงดูดความสนใจให้แก่หนังสือได้ดีกว่าชื่อของหนังสือก็ได้แล้วแต่ความเหมาะสม หากแต่ Design นั้นต้องดึงดูดความสนใจให้แก่ผู้มองพิจารณาานพอที่จะทราบชื่อผู้แต่ง และชื่อหนังสือ นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาถึงการแข่งขันอันสูงในตลาดปัจจุบัน ในขณะที่หนังสือหลายเล่มวางอยู่บนชั้นหนังสือในร้านเดียวกัน หนังสือแต่ละเล่มจะต้องเรียกร้องความสนใจให้ผู้ดูเปิดอ่านได้ ขั้นตอนนี้เรียกว่า effectiveness ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง หนังสือที่เป็นของผู้ประพันธ์ที่มีชื่อเสียงย่อมต้องเน้นชื่อผู้แต่งเป็นสำคัญและสามารถใช้ Typographic มาประกอบกันกับสัญลักษณ์ทางกราฟิกที่มีความหมายทั้งทาง Visual และ Poetic เข้ามาประกอบกัน เพื่อให้ตัวอักษรและภาพสอดคล้องกันมากยิ่งขึ้นก็ได้
5. Expression ให้พิจารณาสวนต่อไปนี เช่น ชื่อหนังสือ Cooking for Beginners ที่ต้องการให้ผู้อ่านทราบและเปิดดูเนื้อหาได้ทันทีก็ควรใช้ Typographic เป็นหลัก สำหรับปก ส่วนหนังสือ Out of the Blue ที่เป็นชื่อเนื้อหาที่เกี่ยวกับ Romance ก็ย่อมต้องการที่จะใช้ภาพประกอบมาสร้างจินตนาการให้ผู้อ่านทราบถึงเนื้อหาและดึงดูดความสนใจ โดยที่ผู้อ่านจะตัดสินคุณค่าของหนังสือเล่มนั้นอย่างคร่าวๆจากปกที่เห็นเป็นสิ่งแรก
- ปกหนังสือควรสะท้อนและอธิบายคร่าวๆถึงรายละเอียดของเนื้อหาที่จะเป็นส่วนสำคัญสำหรับการขาย การออกแบบปกให้ได้ผลดี ควรจะคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้
- 5.1 Subject เนื้อหา การออกแบบควรให้เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา แต่ควรจะบ่งชี้เฉพาะเจาะจงถึงรายละเอียดเนื้อหาภายใน แต่ไม่ควรครอบคลุมรายละเอียดให้กว้างขวางเกินไป
- 5.2 Illustration ภาพประกอบ (ภาพถ่าย, ภาพวาด, Liner Arts, ฯลฯ) ภาพส่วนใหญ่จะมาจากภายในหนังสือ หรือจากที่อื่น แต่ควรให้เหมาะสมกับเนื้อหา ภาพปกควรเป็นลักษณะการแนะนำรายละเอียด หรือ เจาะรายละเอียดของเนื้อหาที่สำคัญมาเสนอ และควรตระหนักไว้ว่าปกหนังสือก็คือ Poster ขนาดย่อมนั่นเอง
- 5.3 Typography การจัดวางตัวอักษรควรคำนึงถึงการจัดวางที่สร้าง Unity ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และให้ตระหนักไว้ว่า Harmony ไม่ใช่สิ่งเดียวที่จะสร้าง Unity, Contrast ก็สามารถสร้าง Unity ได้เช่นกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.4 Material การเลือกใช้วัสดุที่ดีมีพื้นผิวที่น่าสนใจและเหมาะสมกับหนังสือย่อมเพิ่มคุณค่าและสร้างความน่าสนใจให้กับหนังสือได้มาก แต่ต้องคำนึงถึงเรื่องงบประมาณและความคงทนเป็นหลักสำคัญด้วย

5.5 Color เลือกใช้สีให้เหมาะสมและสอดคล้องกันระหว่างภาพ-ตัวอักษร สำหรับกรณีหนังสือที่ไม่มีปก (Book Jacket) แต่ถ้าหากหนังสือเล่มนั้นมี 2 ปก คือ Book Jacket (ซึ่งเปรียบเสมือน Promotion Piece ที่ห่อหุ้มอยู่ภายนอก) และปกในซึ่งเป็นส่วนหนังสือจริงๆ การออกแบบ Book Jacket และปกจริงนั้นควรคำนึงถึงความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว ไม่ว่าจะเป็นโทนสี, ตัวอักษร หรือ Illustration

Book Jacket ปกหุ้มหนังสือ (ปกด้านนอก)

- ในสมัยโบราณมีการประดิษฐ์ Book Jacket (ปี 1890) ขึ้นนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้สำหรับป้องกันการเปราะเปื้อน และต่อมาในสมัยหลังได้มีการคิดเพิ่มเติมเทคนิคและวัตถุประสงค์ทางด้านโฆษณาและการดึงดูดความสนใจของผู้อ่านลงไป ใน Jacket ตั้งแต่เวลาที่เริ่มมีการผลิตหนังสือเพื่อเป็น Mass Production การแข่งขันจึงทวีความเข้มข้นมากขึ้น ผลก็คือได้มีการใช้ Jacket หรือ (Wrappers) แทน Poster โฆษณานั้นเอง
- ปัจจุบัน Jacket ยังใช้สำหรับป้องกันรอยขีดข่วน และรอยกระแทกฉีกขาดแก่ส่วนในของหนังสือซึ่ง Plastic Jacket ย่อมมีความเหนียวทนทานมากกว่า Jacket เนื้อกระดาษธรรมดา
- ให้คำนึงถึงต้นทุนที่สูงของ Jacket สำหรับหนังสือ ซึ่งอาจจะสูงกว่าราคาของกระดาษ + ราคาพิมพ์ของส่วนปกของหนังสือธรรมดาที่ไม่มี Jacket เลยด้วยซ้ำ

จิตวิทยาในการออกแบบ

การดูภาพ

ก่อนจะทำการออกแบบ ผู้ออกแบบต้องรู้ว่างานที่ออกแบบนั้นมีวัตถุประสงค์อะไรต้องการเน้นส่วนใดเป็นหลัก เน้นภาพหรือข้อความ ความสำเร็จของการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารคือ การที่ผู้ดูภาพสามารถรับรู้ เข้าใจในสื่อนั้นอย่างชัดเจน น่าสนใจ และใช้เวลาน้อยที่สุดในการสื่อความหมาย

เอกสารนี้เป็น ทัศนภาพ (Vision) สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือ การมองเห็นภาพของผู้ดู ภาพที่ปรากฏจะสามารถแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกในทางการรับรู้ ภาพที่ปรากฏอาจแสดงถึงลักษณะของภาพที่เป็น 2 มิติ และ 3 มิติ

แฟรงค์ เอม ยิง (Frank M. Young) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยและองค์ประกอบเกี่ยวกับการเห็น ที่นักออกแบบกราฟฟิกควรได้รับการพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของภาพและพื้นที่ซึ่งเป็นแนวคิดเบื้องต้นของการทำงานออกแบบดังนี้

- พื้น (Ground) โดยทั่วไปมี 1.พื้นที่ขนาดใหญ่ 2. พื้นที่กระจัดกระจาย สามารถมองเห็นได้ชัดเจน จากการมองเห็นภาพจะรู้สึกกว่าส่วนพื้นจะอยู่เป็นส่วนหลังของภาพ
- การเห็นภาพเกี่ยวกับส่วนโค้งที่มีลักษณะโค้งออกภายนอก (Convex shapes) เงามักจะเห็นเป็นส่วนของภาพ และส่วนโค้งที่มีลักษณะเว้าเข้าไปในจะเป็นส่วนพื้นของภาพ
- รูปร่างที่ไม่แบ่งแยกกัน (Unbroken shapes) จะถูกเห็นเป็นภาพและส่วนที่กระจัดกระจายจะมีคุณค่าเป็นพื้น
- ส่วนใดของภาพแสดงถึงจุดเด่นของภาพ (Point of interest) จากการเห็นเรียกว่าเป็นส่วนของภาพ ส่วนประกอบเป็นส่วนพื้นภาพ
- ส่วนที่เข้มมากกว่าคือส่วนที่เป็นภาพ ส่วนที่มีสีอ่อนจะเป็นส่วนพื้น
- พื้นระนาบที่ถูกปิดล้อมคือส่วนของภาพ และส่วนที่เป็นตัวปิดล้อมคือส่วนพื้น
- การวางตำแหน่งของรูปร่างไว้ส่วนบนหรือส่วนล่างของแนวระนาบ พื้นส่วนหน้าจะสามารถเห็นได้เป็นทั้งส่วนภาพและส่วนพื้นเท่ากัน
- ภาพและพื้น ที่มีขนาดพื้นที่ใกล้เคียงกัน ถ้าอยู่ชิดติดกันอาจทำให้เกิดความรู้สึกที่มีต่อภาพอยู่ 2 นัย ส่วนภาพและพื้นอาจเกิดขึ้นในทิศทางสลับกันได้ เป็นลักษณะของภาพแบบปริศนา

ทิศทางและมุมมอง หรือทิศทางสายตาของบุคคลในภาพ

มีผลต่อการวางตำแหน่งของภาพในหน้าให้เหมาะสม ดังนี้

- ถ้าเป็นภาพที่ถ่ายมุมเฝย หรือถ่ายจากต่ำไปสูง เช่น ภาพเพดานห้องพระโรง, ตึกสูง ภาพนั้นควรวางอยู่ตอนบนของพื้นที่หน้า
- ถ้าเป็นภาพถ่ายจากมุมสูงลงมาเบื้องล่าง ก็ควรเอาวางไว้ตอนล่างเช่นกัน
- หากบุคคลในภาพมอง หรือหันหน้าไปทางขวา เราควรวางภาพไว้ริมหน้าด้านซ้าย เพื่อให้ทิศทางสายตาของคนในภาพนั้นพุ่งไปยังพื้นที่กลางหน้ากระดาษ หรือกลางหน้าหนังสือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ในทางตรงกันข้าม หากบุคคลในภาพหันหน้าไปทางซ้าย ก็ให้วางไว้ที่ริมขวาของพื้นที่หน้าที่เราออกแบบ

หลักการนี้สามารถใช้ได้กับทิศทางอื่นๆเช่น รถวิ่ง, ชิงช้าแกว่ง นอกจากนั้นยังปรับมาใช้กับการวางภาพ2ภาพชิดติดกัน โดยหากวางให้บุคคลในภาพหันหน้าเข้าหากัน ก็บ่งบอกถึงการเผชิญหน้า หากหันหลังให้กันแสดงถึงความไม่พอใจ หรือการห่างเหิน

บางครั้งเรายังสามารถใช้ทิศทางเพื่อกระตุ้นความสนใจของคนอ่านให้ติดตามพลิกไปหน้าต่อไปก็ได้ เช่น ภาพบุคคลหันหน้าไปทางขวาแทนที่จะไปวางไว้ริมซ้ายสุด ก็เอามาวางไว้ริมขวาตอนล่างของหน้ากระดาษแทน เพื่อกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นหรือชวนให้พลิกหน้ากระดาษตามไป (แต่การวางตำแหน่งภาพเช่นนี้จะต้องเป็นกรณีพิเศษที่ต้องการแสดงเจตนาเน้นวัตถุประสงค์ดังกล่าวจริงๆ)

ภาพบุคคล (Mug shot)

เป็นภาพบุคคลที่เห็นแค่ใบหน้าและไหล่เท่านั้น

มีข้อแนะนำสำหรับวิธีการ Cropping ภาพ Mugshot กรณีที่จะเอาหลายภาพมาเรียงกันนั้น จะต้องให้สัดส่วนของคนในภาพและขนาดของภาพเท่ากันเสมอ

ภาพทั่วไป (Mood shot)

คือภาพทั่วไปเช่น ภาพสถานที่สำคัญ, ภาพเด็ก, ภาพคนขึ้นรถเมล์ เป็นภาพที่เก็บไว้เพื่อหยิบขึ้นมาใช้ประกอบเรื่องราวได้ทันที หากเราสะสมไว้มากก็สามารถนำมาใช้ได้อย่างสะดวก และทำให้เนื้อเรื่องมีความน่าสนใจมากขึ้น

ขนาดของภาพ

จากการศึกษาและวิจัยพบว่า ภาพที่มีขนาดใหญ่ได้รับความนิยมมากที่สุด ลักษณะภาพที่นำมาใช้ แบ่งได้เป็น 3 ชนิดด้วยกันคือ

1. ภาพที่ถ่ายทอดตามความเป็นจริง (Realistic)

เป็นภาพที่ดูแล้วเหมือนวัตถุที่มีอยู่จริงในธรรมชาติ มีการเน้นลักษณะรูปร่าง รูปทรง แสง และเงา มีการใช้สีให้เหมือนจริงมากที่สุด ได้แก่ ภาพถ่ายเหมือนจริง ภาพเขียนเหมือนจริง

2. ภาพที่ถ่ายทอดด้วยลักษณะการตัดทอน (Distortion)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล / สรุป

การวางแนวทางหนังสือ

หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือเพื่อการประชาสัมพันธ์ตนเองในฐานะสไตลิสต์ที่มีชื่อว่า

“ Beauty is a white sin ” หรือ ความงาม คือ บาปอันบริสุทธิ์ โดยนำเสนอผ่านหัวข้อ บาปต้น 7 ประการซึ่งหมายถึง ต้นเหตุแห่งการทำบาปที่มีอยู่ 7 ประการ คือ 1. ทะนงตน (Pride) 2. โลก (Avarice) 3. ริษยา (Envy) 4. โมโห (Anger) 5. ตัณหา (Lust) 6. ตะกละ (Gluttony) 7. เกียจคร้าน (Sloth) โดยมีสาเหตุที่เลือก concept นี้ เพราะโดยส่วนตัวแล้วเป็นคนที่มีศรัทธาในศาสนาคริสต์และเห็นว่าบาปต้น 7 ประการมีความสอดคล้องกับคนในปัจจุบัน คือเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและคนมักจะทำกันอยู่บ่อยๆ โดยเฉพาะตัวหัวข้อหลัก “Beauty is a white sin” (ความงาม คือ บาปอันบริสุทธิ์) นั้นมีความเกี่ยวข้องกับอาชีพสไตลิสต์ซึ่งเป็นอาชีพที่เกี่ยวกับความสวยงามและรูปลักษณ์ภายนอกโดยตรง และต้องการสะท้อนให้เห็นว่าความงามสามารถนำพามาซึ่งต้นเหตุแห่งบาป 7 ประการ ยิ่งไปกว่านั้นยังสามารถสื่อให้เห็นถึงความเป็นตัวตนของผู้หญิงในสมัยนี้ได้เป็นอย่างดี

การแบ่งหมวดหมู่ของหนังสือ

- Beauty is a white sin เป็นส่วนที่นำ wording ที่เป็นธีมของหนังสือมาคลี่คลายให้เป็นงานแฟชั่น โดยแฟชั่นเซ็ทนี้จะเป็นตัวเปิดที่ทำให้รู้เรื่องราวเนื้อหาข้างในเล่ม
- ทะนงตน (Pride)
- โลก (Avarice)
- ริษยา (Envy)
- โมโห (Anger)
- ตัณหา (Lust)
- ตะกละ (Gluttony)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- เกียรติ (Sloth)

การวาง Direction ของหนังสือ

Format

หนังสือเล่มนี้ได้รวบรวมจัดทำผลงานทำแพชั่น โดยมีการวางคอนเซ็ปต์และเรื่องราวความเป็นไปของงานที่สัมพันธ์กับชื่อของโครงการ " Beauty is a white sin " ซึ่งเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสวยงามที่ชักนำให้เกิดบาปทั้ง 7 ประการ โดยมีการถ่ายแพชั่นทั้งหมด 4 เซ็ต

Fashion เซ็ตที่ 1-3 เป็นการนำชื่อของโครงการ " Beauty is a white sin " มาคลี่คลายเป็นโจทย์ในการถ่ายภาพแพชั่น ซึ่งได้มีการตีความสำหรับคำว่า " Beauty is a white sin " ไว้ว่า คือความงามอันบริสุทธิ์ที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นความงามที่ผู้ได้พบเห็นเกิดความหลงใหลและปรารถนาที่จะได้ครอบครอง ได้แก่ หญิงสาว สัตว์ เช่น กระต่าย ผีเสื้อ และ ดอกไม้ ซึ่งปฏิเสธไม่ได้เลยว่าแม้แต่ตัวเราเองเมื่อพบดอกไม้ที่สวยงาม หรือ สัตว์ที่น่ารักไร้เดียงสา ก็เกิดความปรารถนาที่จะครอบครองเป็นเจ้าของทั้งนั้น แม้จะได้ครอบครองเป็นเจ้าของเพียงแค่ชั่วครู่ชั่วยามก็ตามที่ความสวยงามเย้ายวนของสิ่งที่ผ่านมาเป็นผลทำให้เกิดการกักขังหนองเหนียว ความต้องการครอบครองแย่งชิงความเป็นเจ้าของ

ความสวยงามอันนำพามาซึ่งบาป ถือเป็นบาปที่เกิดจากที่เกิดขึ้นจากความบริสุทธิ์เพียงอย่างเดียว จึงนำเรื่องราวดังกล่าวมาคลี่คลายถ่ายทอดเป็นภาพแพชั่นจำนวน 3 เซ็ต โดยแต่ละเซตจะถ่ายทอดเรื่องราวให้เห็นถึงความงามอันบริสุทธิ์ของหญิงสาวสามคนสามรุ่น ตั้งแต่วัยรุ่น วัยแรกสาว และ วัยสาว มุมมองรวมไปถึงการโพสของแบบแต่ละคนจะทำให้เราเห็นถึงความสวยงาม และความเย้ายวนมากขึ้นเรื่อยๆ การถ่ายทำเซตนี้ได้สร้างบรรยากาศให้ผู้ชมได้เห็นถึงความงามอันบริสุทธิ์ของแบบ มุมมองของภาพจะถ่ายทอดให้เราเห็นถึงการเคลื่อนไหวของแบบ ซึ่งให้อารมณ์เหมือนกับว่าเรากำลังติดตามดูพวกเธอใช้ชีวิตอย่างมีความสุขในโลกส่วนตัว

Fashion เซ็ตที่ 4-10 คือ เซ็ตบาปต้น 7 ประการซึ่งได้แก่ 1. ทะนงตน (Pride) 2. โลก (Avarice) 3. ริษยา (Envy) 4. โมโห (Anger) 5. ตัณหา (Lust) 6. ตะกละ (Gluttony) 7. เกียรติ (Sloth) ซึ่งได้มีการนำเรื่องเกี่ยวกับบาปต้นทั้ง 7 ประการนี้ มาคลี่คลายใหม่ให้เป็นธีมสำหรับการถ่ายภาพ และเพิ่มความน่าสนใจด้วยมุมมองทางแพชั่น

หน้าปก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นปกสีชาวย้อมนูนรูปคนเต้นบัลเล่ต์ เกิดจากการนำภาพภาพหนึ่งในแพชั่นเซ็ทที่ 2 มาเป็นภาพที่ใช้ประกอบหน้าปก ซึ่งภาพหญิงสาวบนพื้นขาวสื่อถึง ความงามอันบริสุทธิ์ ได้มีการนำเทคนิคนี้มาใช้นี้ เพื่อเพิ่มผิวสัมผัสและเพิ่มความน่าสนใจ ส่วนชื่อหนังสือได้จัดวางไว้ที่สั้นเพราะต้องการให้ภาพที่หน้าปกเป็นส่วนที่เด่นที่สุด

Wording

มีการใช้ wording ที่ช่วยให้เกิดความรู้สึกคล้ายตามกับคอนเซ็ปต์ของหนังสือ เช่น

“ If I just lie here for a minute it will be OK . I really wanted to touch the daisy but I couldn't . The grass started to move towards the light .”

มีการใช้ wording นี้ประกอบภาพแพชั่นเซ็ทที่มีชื่อว่า “ Lolita ” เมื่อได้ทำการศึกษาสื่อที่มีอยู่ทั่วไป เช่น ภาพยนตร์ เพลง ทำให้พบว่าภาพยนตร์เรื่อง “ Lolita ” ซึ่งตัวละครหลักในเรื่องเป็นเด็กสาวผู้มีความงามเป็นเหตุแห่งบาป เป็นผลทำให้พระเอกแต่งงานกับแม่ของ Lolita เพียงเพราะต้องการจะใกล้ชิดกับเธอ

โดยมีอารมณ์และบรรยากาศของภาพแทนตอนหนึ่งในภาพยนตร์ ที่ให้ความรู้สึกเหมือนว่า Lolita ถูกแอบมองขณะที่เธอกำลังสนุกสนานอยู่ในโลกส่วนตัว ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความน่ารักสดใสและความน่าหลงใหลของแบบ

Symbolic

จากการที่ได้เปรียบเทียบไว้ว่า สิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เช่น หญิงสาว สัตว์ เช่น กระจ่างผีเสื้อ และ ดอกไม้ที่สื่อถึงความงามอันบริสุทธิ์ จึงได้มีการนำผีเสื้อและกระจ่างมาเป็น Symbolic ในแพชั่นเซ็ทที่ 1 และนำดอกไม้มาเป็น Symbolic ในเซ็ทที่ 4-10 ทั้งนี้เพื่อกล่าวถึง Concept ของเล่มและเพื่อเพิ่มความน่าสนใจให้กับภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนในการทำงาน

แบบเสื้อผ้าที่ใช้สำหรับการถ่ายแฟชั่นเซ็ทที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

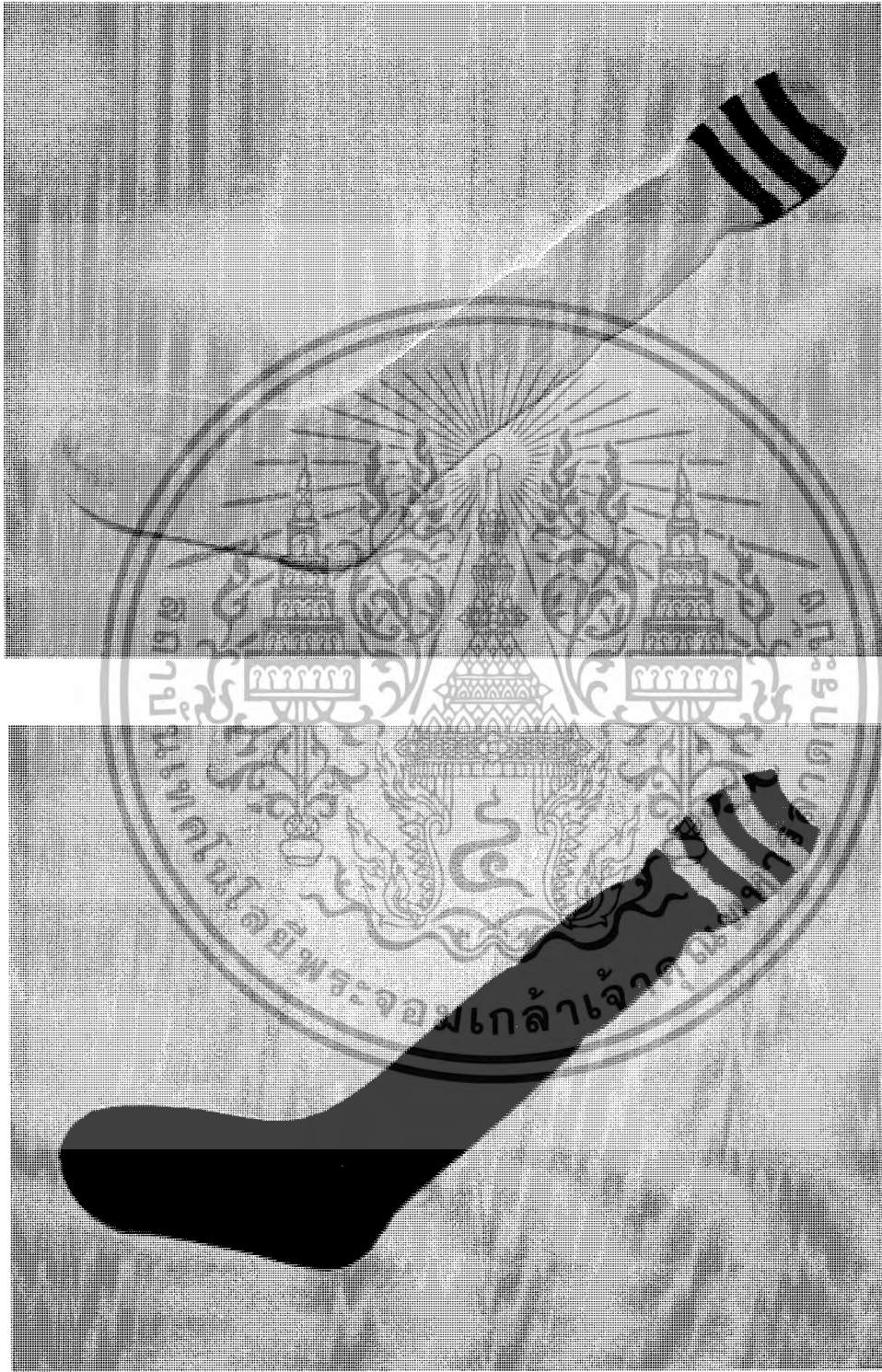
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

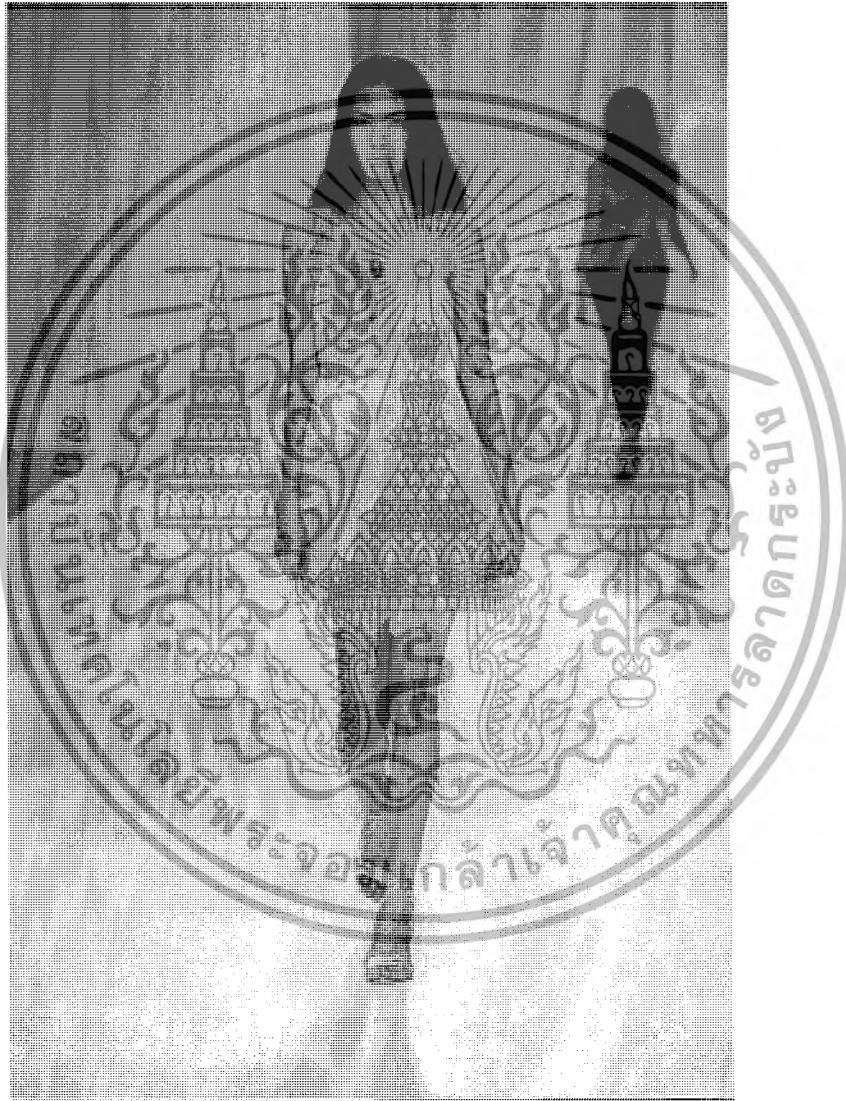

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสื้อผ้าที่ใช้ในการถ่ายแฟชั่นเซตที่ 2 และ 8

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

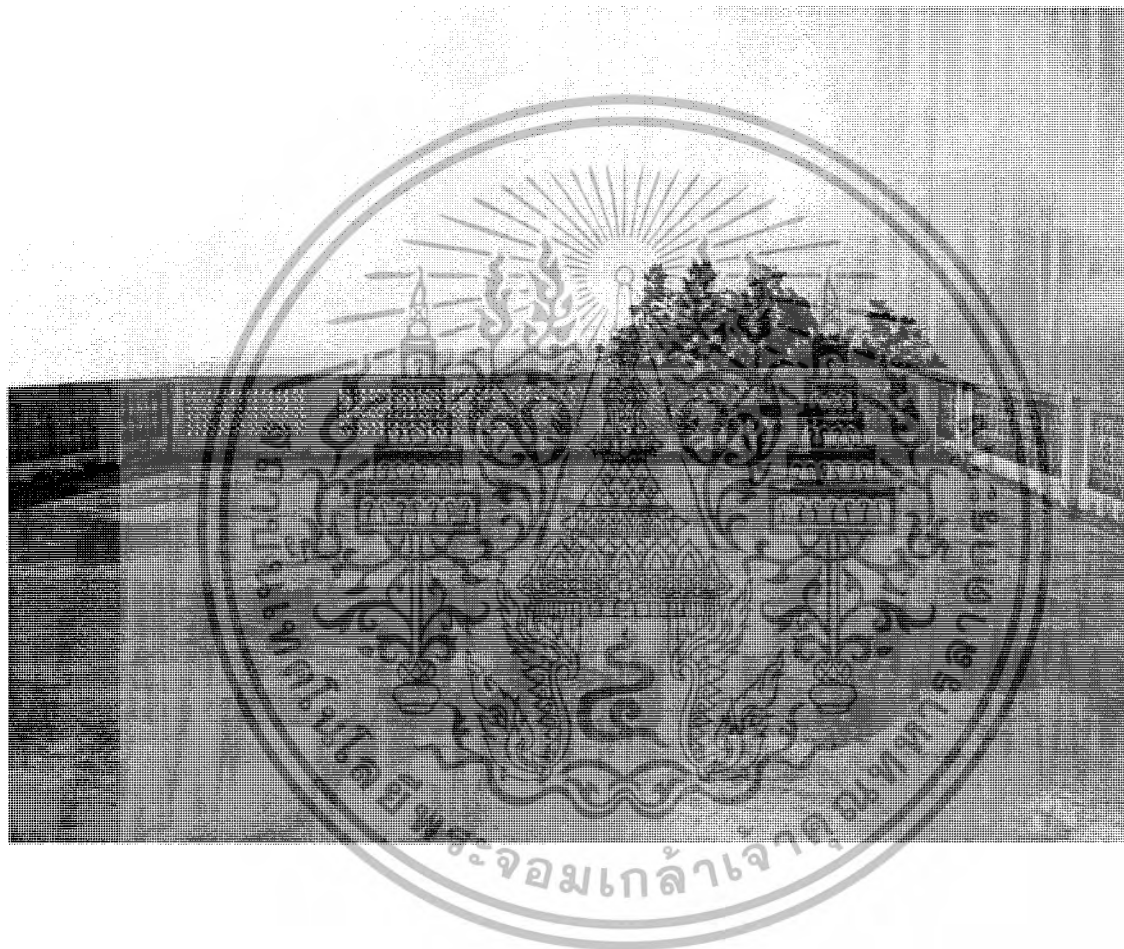
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

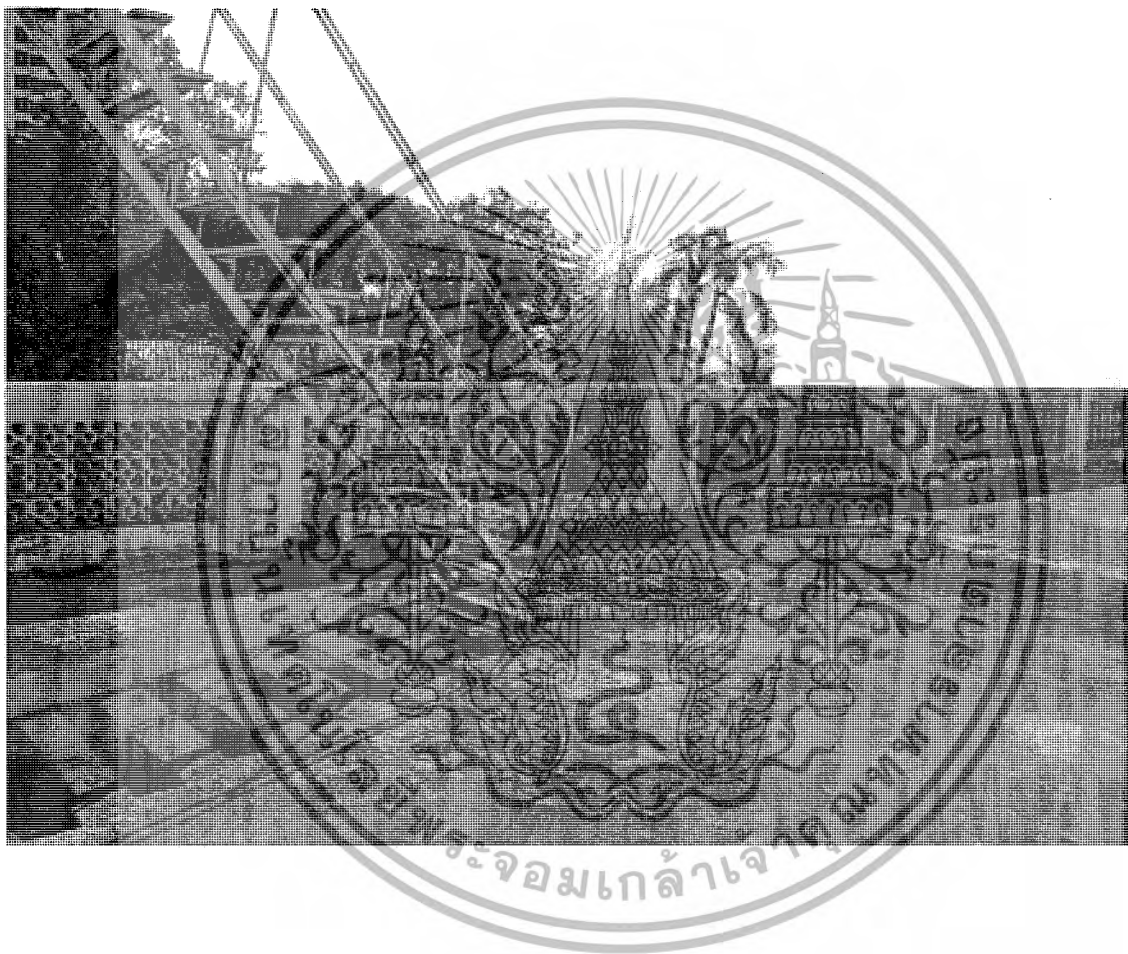
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถานที่ในการถ่ายแพชั่นเซ็ทที่ 2

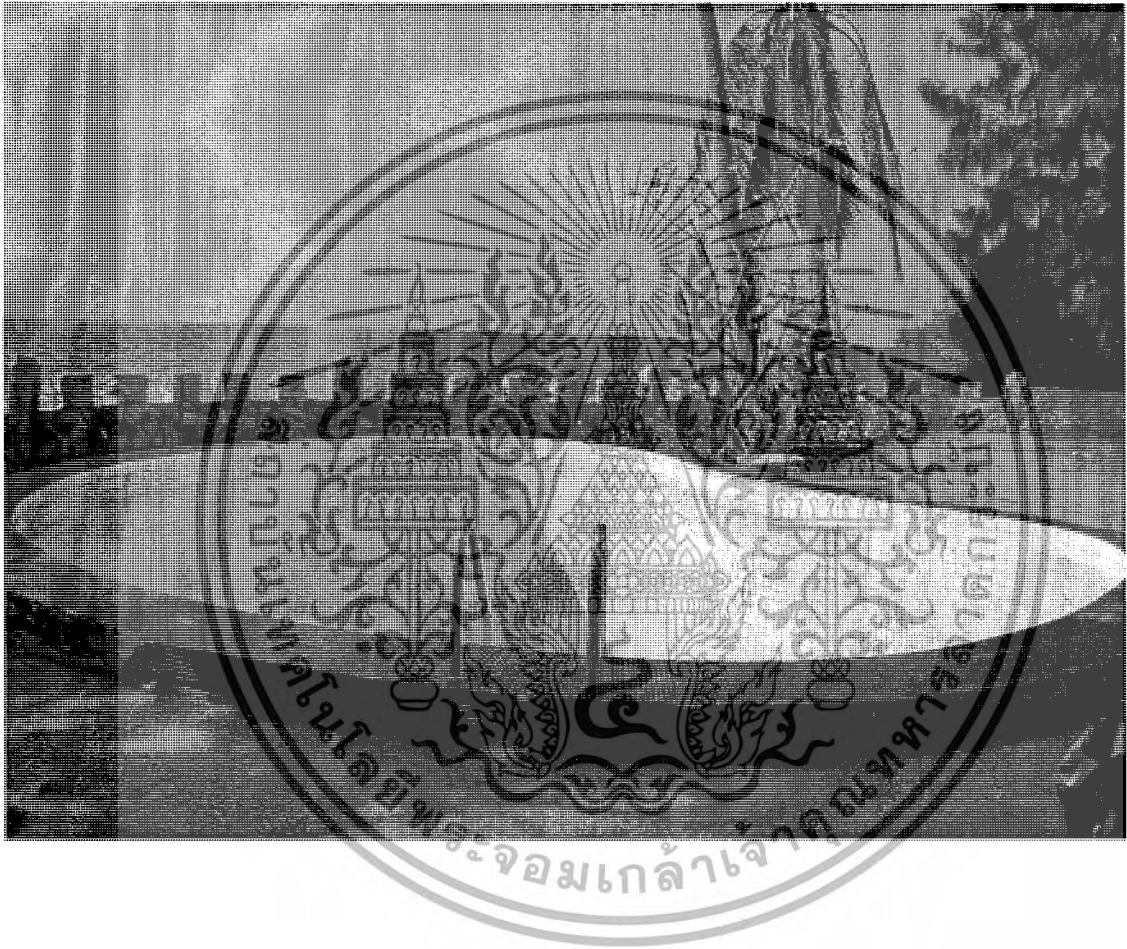
เขาสามมุข อ.ศรีราชา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

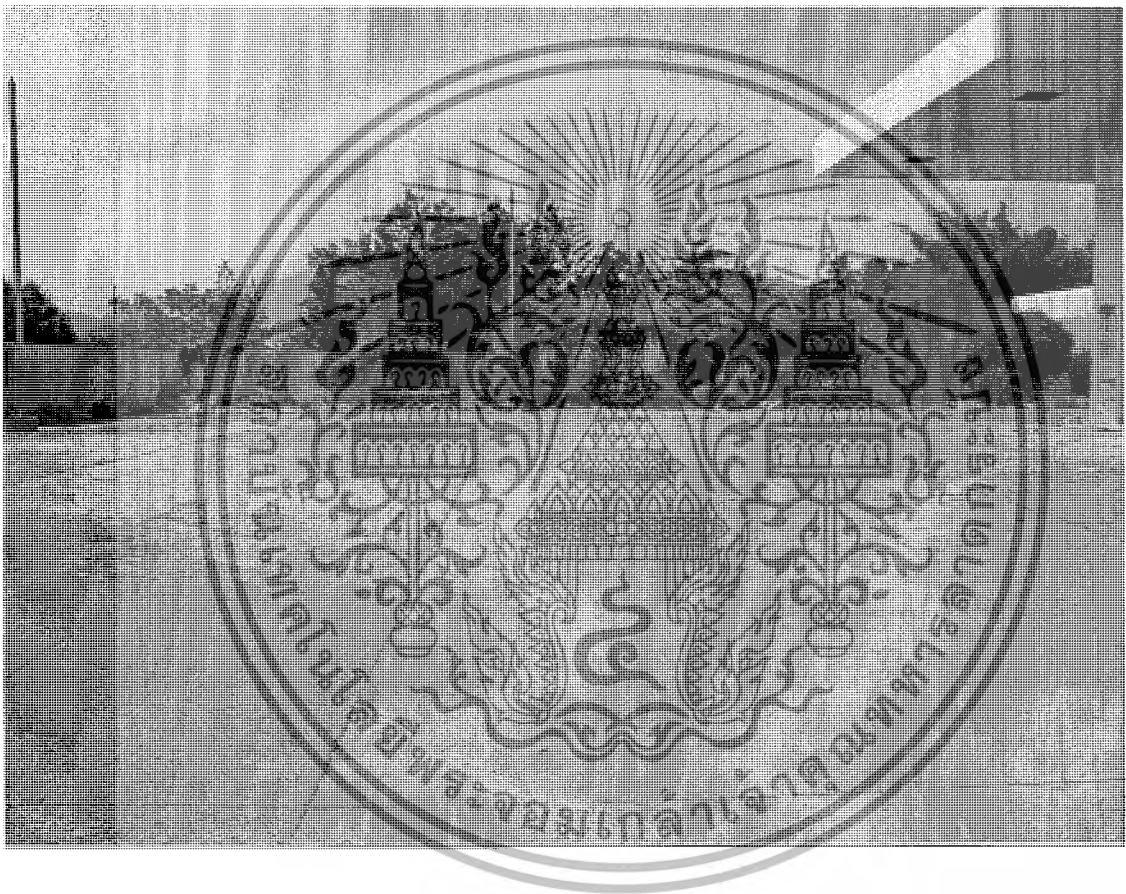

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณท่าเรือและหัวหิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

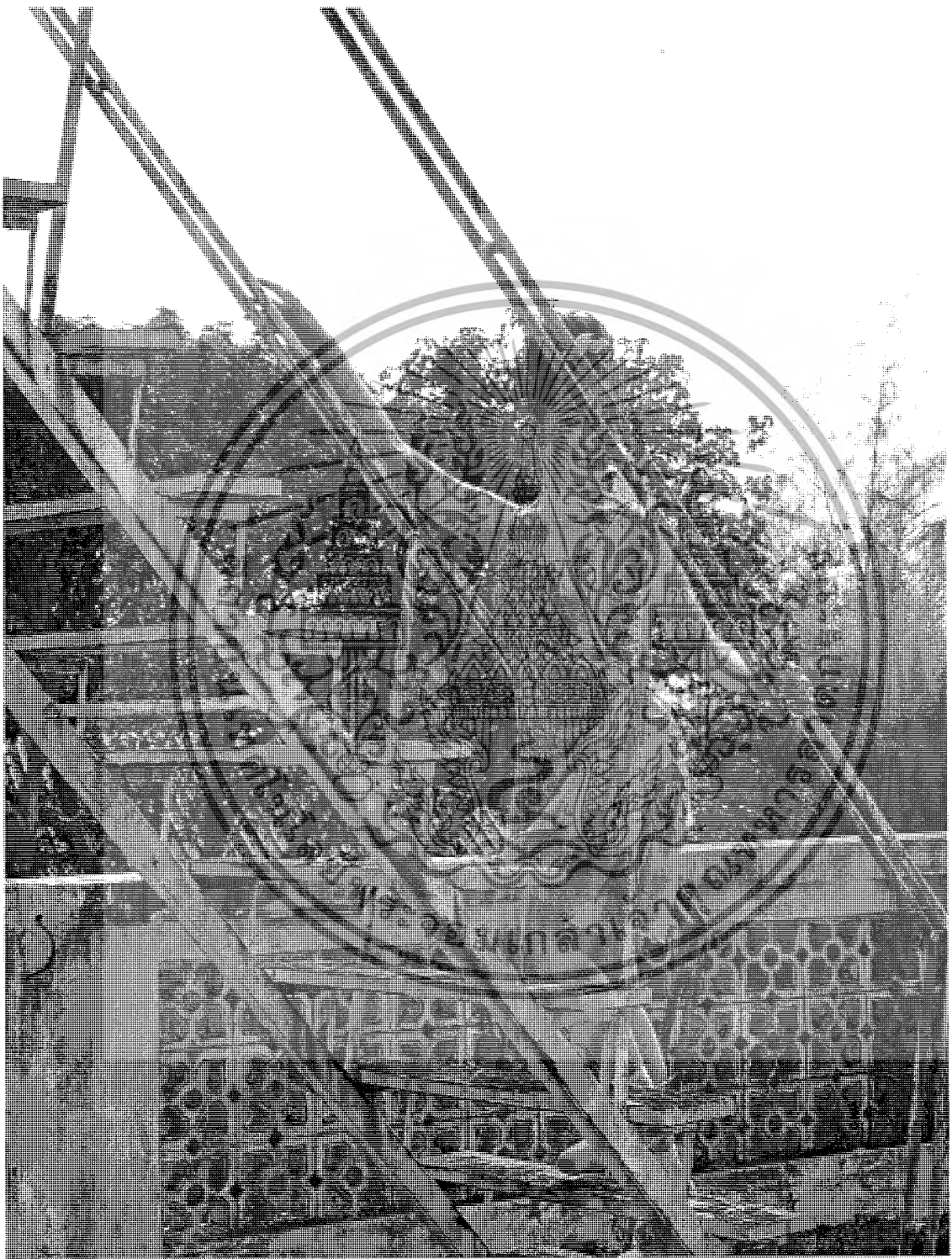
บรรยากาศในการถ่ายแพชั่นเซ็ทที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

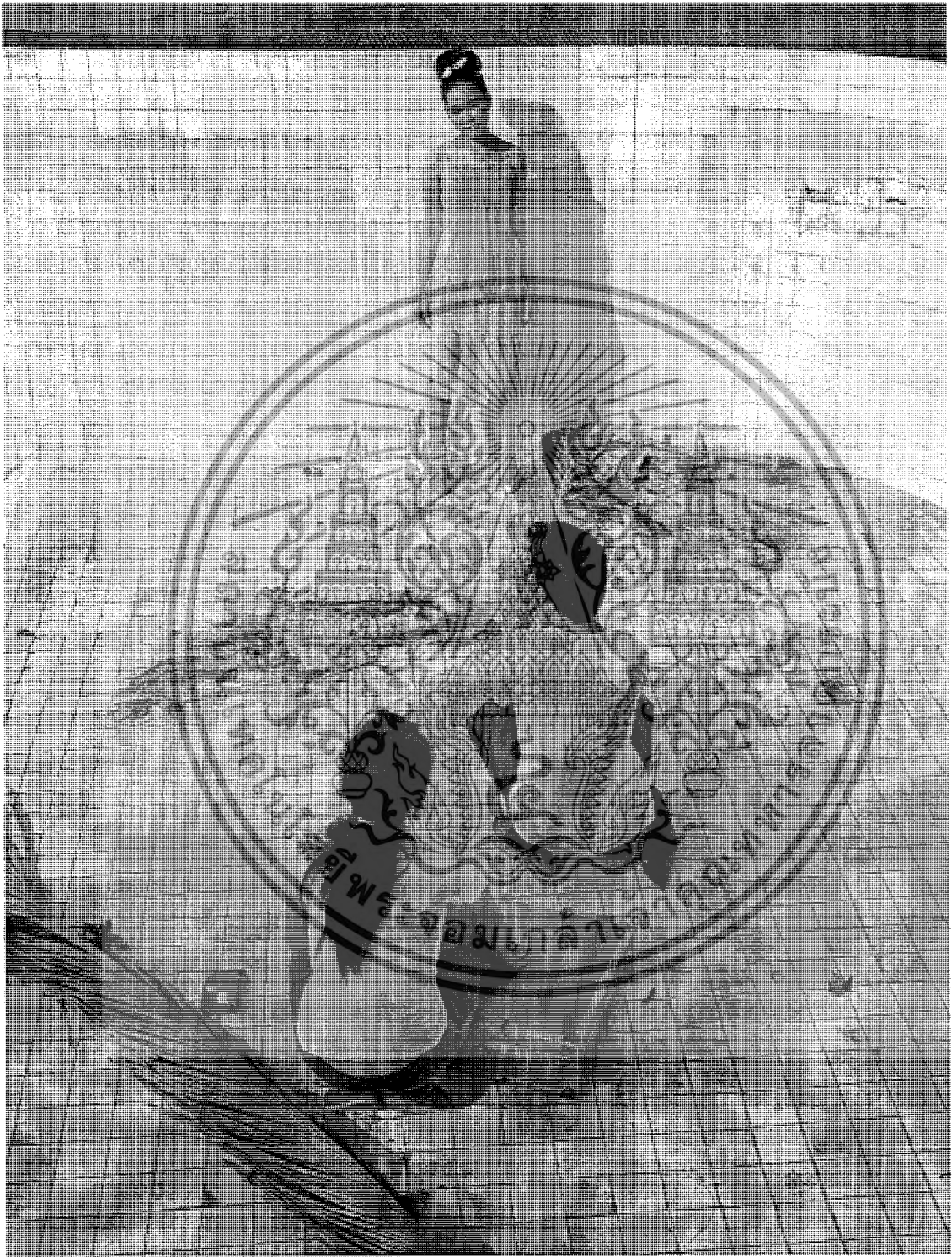
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

ผลงานสำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- นิตยสาร Another Magazine
- นิตยสาร Common & Sense
- นิตยสาร Dutch
- นิตยสาร So-En
- นิตยสาร Stile
- หนังสือ For a girl

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ธาวินี จันทนาโกเมษ เกิดเมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2525 ที่กรุงเทพมหานคร ศึกษาชั้นอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ จากนั้นได้ศึกษาต่อที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในระหว่างการศึกษาชั้นปีที่ 3 ได้มีประสบการณ์ฝึกงานและทำงานที่บริษัท เกรฮาร์ด และ บริษัท มดส้ม และได้ร่วมทำงานกับนิตยสาร ผู้หญิงวันนี้ ในตำแหน่งสไตลิสต์ในระหว่างการศึกษาชั้นปีที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้